

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 4T/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010321
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6717010321.26

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a prísediacich JUDr. Jána Mojžiša a Júliusa Murína v trestnej veci obžalovaného W. K. pre pokračujúci zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona spáchaného v bode 2/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.11.2017, takto

rozhodol:

obžalovaný

W. K., nar. XX.XX.XXXX v Q., ČR, trvale bytom B.. O.. Z.. Q.. I. XXXX/X Q., t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, Komenského 7, občan SR,

je vinný, že

po tom, ako v presnejšie nezistenej dobe od 03:00 hod. do 04:00 hod. dňa 29.11.2016, v Rakúskej republike, v spoločnosti SCHÜTZE-SCHUHE GmbH & Co. KG, Pregartener Straße 15, 4284 Tragwein, páchatel' odcudzil obuv zn. SCHÜTZESCHUHE, rôznych modelov a veľkostí, v počte najmenej 1 873 párov, v hodnote najmenej 180.000 €, si následne obžalovaný W. K., ako živnostník vystupujúci v mene podnikateľského subjektu W. K. - F. O., s miestom podnikania A.Z..Q.. I. X, XXX XX Q., X.: XX XXX XXX, v presnejšie nezistenej dobe po 29.11.2016, na presnejšie nezistenom mieste zadovážil presnejšie nezistené množstvo obuvi zn. SCHÜTZE-SCHUHE, rôznych modelov a veľkostí a to aj napriek tomu, že vopred vedel, že vyššie uvedená obuv zn. SCHÜTZE-SCHUHE pochádza z trestnej činnosti, ktorú v úmysle zatajiť jej existenciu a následného prevodu na inú osobu za účelom získania nelegálneho prospechu pre seba a ako aj doposiaľ nestotožnené osoby, uschoval a ukrýval na presnejšie nezistenom mieste, a to do doby,

1/ kedy časť obuvi zn. SCHÜTZE-SCHUHE, rôznych modelov a veľkostí, v množstve najmenej 842 párov, na podklade viacnásobnej telefonickej komunikácie a dohody medzi obžalovaným W. K. a K.. K. C., nar. XX.XX.XXXX, prebiehajúcej v období od 29.11.2016 do 03.12.2016, za účelom získania nelegálneho prospechu vo výške najmenej 12.750,- €, obžalovaný W. K. dňa 03.12.2016 v poobedňajších hodinách, z presnejšie nezisteného miesta v meste Q., bez vystavenia akéhokoľvek dokladu preukazujúceho pôvod vyššie uvedeného tovaru, zabezpečil prepravu vyššie uvedeného tovaru, ktorý dňa 03.12.2016 vo večerných hodinách K.. K. C. prevzal a uložil v priestoroch rodinného domu č. 174/74 nachádzajúceho sa na B.. X.K. C. Q. K., za ktorý následne K.. K. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. K., B.. X.K. Č.. XXX/XX, v období od 03.12.2016 do 06.12.2016 najmenej v dvoch hotovostných splátkach a najmenej dvomi vkladmi hotovosti vo výške po 500,- € na č.ú.: I., vyplatil obžalovanému W. K. sumu vo výške najmenej 12.000,- €

2/ časť obuvi zn. SCHÜTZE-SCHUHE, v množstve najmenej 565 párov, na podklade vystavenej faktúry č. 2016007, medzi dodávateľom W. K. - F. O., s miestom podnikania O..Z..Q.. I. X, XXX XX Q., I. X.: XX XXX XXX - prideleným pre spoločnosť K. W. s miestom podnikania XXX XX Q., B.. L.. Š. Č.. XXXX/XX a odberateľom K..D..N.. I..W..V.., J. XX, D., vystavenej na sumu 14.790,00 € zo dňa 07.12.2016, dňa

07.12.2016 v úmysle následného prevodu veci pochádzajúcej z trestnej činnosti na inú osobu za účelom získania nelegálneho prospechu vo výške viac ako 2.660,- €, sa prostredníctvom prepravcu K. V. - O., A. XXX/X, XXX XX H., X.: XX XXX XXX, na úžitkovom vozidle zn. Citroën Jumper, evidenčné číslo Q. XXX P., pokúsil prepraviť do spoločnosti K..D..N.. I..W..V., J. XX, D., avšak k dokonaniu skutku nedošlo z dôvodu zaistenia prepravovaného tovaru v rámci prehliadky iných priestorov dňa 07.12.2016, kedy v čase po 17.20 hod. na odstavenej ploche ČS Slovnaft, nachádzajúcej na ceste E58 v smere Zvolenská Slatina - Zvolen, po pravej strane v smere jazdy so sídlom Zvolen-Lieskovec, Osloboditeľov 447, došlo k zaisteniu 565 párov obuvi zn. SCHÜTZE-SCHUHE rôznych modelov a veľkostí

3/ časť obuvi zn. SCHÜTZE-SCHUHE, v množstve najmenej 287 párov uschoval a ukrýval v sklade na ul. S. C. Q., ktorý mal obžalovaný W. K. prenajatý na základe zmluvy o nájme nebytových priestorov medzi X.. X. N. s miestom podnikania XXX XX Q. ako „prenajímateľom“ a RV. K. - B.. O..Z..Q.. I. X, XXX XX Q., IČO: XX XXX XXX ako „nájomcom“ zo dňa 18.11.2016, z dôvodu úmyselného zatajenia ich existencie a následného prevodu na inú osobu za účelom získania nelegálneho prospechu, a to až do doby 08.12.2016, kedy v čase od 03.00 hod. v rámci prehliadky iných priestorov došlo k zaisteniu 287 párov obuvi zn. SCHÜTZESCHUHE rôznych modelov a veľkostí,

t e d a

v bodoch 1/, 2/, 3/ rozsudku

veci pochádzajúce z trestnej činnosti, v úmysle zatajiť ich existenciu a ich pôvod, za účelom zmarenia ich zaistenia na účely trestného konania previedol na iného, uschoval a ukrýval a takým činom získal pre seba a pre iného väčší prospech, v bode 2/ rozsudku k dokonaniu činu nedošlo,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1/, 2/, 3/ rozsudku

pokračujúci zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), písm. b) , ods. 2 písm. b) Tr. zákona spáchaného v bode 2/ rozsudku v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 233 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona na s ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného z a r a d' u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému W. K. rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 04.11.2016, právoplatným dňa 14.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To 56/2017 zo dňa 14.06.2017, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený s určením skúšobnej doby vo výmere 5 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatných častiach zostáva rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/179/2014 zo dňa 04.11.2016, právoplatný dňa 14.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To 56/2017 zo dňa 14.06.2017 n e d o t k n u t ý.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd u k l a d á obžalovanému trest prepadnutia veci, a to 1 ks notebook Lenovo model 80 GO, Lenovo G50-30.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona vlastníkom prepadnutej veci sa s t á v a štát - Slovenská republika.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal dňa 06.06.2017 pod sp. zn. 3Pv 487/16/6611 na Okresný súd Zvolen obžalobu na obžalovaného W. K. (ďalej len obžalovaný) v bodoch 1, 2, 3, 4 obžaloby za pokračujúci zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zákona spáchaného v bode 2 obžaloby v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v súlade s § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný. K veci uviedol, že so svojou družkou vo firme používal program Superfaktura. Predával Second hand použité oblečenie. Od januára 2016 chodil za ním pravidelne každý mesiac jeho známy, ktorého pozná len pod menom C. z Mostu u Chomutova, jeho priezvisko na C. si nepamätá a ktorému pri každej návšteve v jeho firme vo Filakove na požiadanie sprístupnil počítač, aby si tento mohol vytvárať nejaké faktúry. Takmer vždy mu C. nechal nejaký súpis tovaru na stole, aby sa pýtal známych, či nemajú záujem o tento tovar, pričom sa malo sa jednať o tovar pochádzajúci z nadnormatívnych zásob a zo skrachovaných obchodov. On po prepustení z väzby začal podnikáť s družkou, dostali ponuky od rakúskych firiem, prenajali si výrobné priestory v Radzovciach, kde vyrábali krabice. Bol oslovený rakúskymi firmami na spoluprácu v podnikaní, lepili pre nich kartóny na pivo. Chodil do Rakúska, hľadal spoluprácu, ktorá sa mala začať až od roku 2017, čo sa nestalo, nakoľko bol vzatý do väzby. Od C. kúpil len 3 kufríky s náradím, jednu rozbrusovačku v kufríku a 852 párov pracovnej obuvi, ktorá je predmetom obžaloby. Iné veci od neho nekúpil a nikdy mu žiadny obchod nesprostredkoval. C. 3 krát požičal notebook Lenovo, ktorý bol u neho zadržaný. Má za to, že tovar C. predával C. a jeho spoločníci cez známeho S. U. Q.. Niekedy v septembri 2016 sa rozišiel z družkou K. W.Á.. V tom čase sa dal dokopy s D. N. I.. S bývalou družkou W. sa dohodli, že od 01.11. alebo od 01.12.2016 on prevezme na svoju živnosť obchod vo Filakove aj výrobnú činnosť, ktorú mali a jej zostal obchod v Lučenci. Na úradoch si vybavil všetky potrebné doklady na podnikanie, dňa 30.11.2016 si dal zapísať do živnostenského registra výrobnú činnosť. Začiatkom novembra 2016 prišiel C. za ním do Filakova, ktorý ho požiadala, aby mu išiel požičať nejaké luxusnejšie auto do Rakúska, nakoľko chce byť ako bonitný klient. On s týmto súhlasil, ale musel mu dať na to peniaze. Išiel s D. N. I. do Bratislavy, kde sa na hoteli v izbe stretol s C., ktorý mu doniesol peniaze na prenájom vozidla z Viedne a tiež mu C. povedal, že bude mať na predaj pracovnú obuv zo zahraničia, ktorú idú odkúpiť od firmy, ktorá skrachovala. Túto firmu mu tiež ukázal v jeho notebooku. Pýtal sa ho, či nebude mať na túto obuv nejakého záujemcu. On C. povedal, že by mal záujem nejakú časť obuvi odkúpiť, ak bude dobrá cena. D. sa vtedy nachvíľu zobudila tak tohto Vencu musela vidieť. On mal vo svojom mobile Samsung 7 nafotenú vizitku autopožičovne z Viedne. Zo svojho mobilu nadiktoval C. číslo autopožičovne, C. zo svojho mobilu bez zadného krytu, následne vytočil toto číslo, telefón mu odovzdal a on následne dohodol v autopožičovni požičanie auta. Povedali mu, že auto môže dať do užívania aj tretej osobe, ale musí byť kompletne poistené. Nakoľko bol v Bratislave na svojom aute, toto v Bratislave nechal a do Viedne išli s D. autobusom, kde v autopožičovni požičal auto značky Alfa Romeo, za ktoré riadne zaplatil z peňazí, ktoré mu dal C.. Z Viedne išli na tomto vozidle s D., pričom jeho úmyslom bolo ísť do firmy Steinbach v Schwergu. Cestou sa ešte zastavil v dvoch firmách smerom na Linz, od ktorých už mal ponuku na spoluprácu. Jedna firma bola zavretá, v druhej nebol riaditeľ. Firma Steinbach bola už tiež zavretá, bol už večer, preto išli na smer České Budějovice, kde prespali. Nie je pravda, že by bol v blízkosti na ceste spoločnosti Schütze-schuhe. Počas cesty v Rakúsku do ČR si do svojho mobilu fotil rôzne billboardy s outletovým oblečením, o kúpu ktorého za dobrú cenu mal záujem pre jeho obchody. Ostatné firmy fotil preto, že tieto chcel osloviť, či nemajú záujem o ich spoluprácu v súvislosti s činnosťou lepenia a triedenia, balenia tovaru a ďalšie. On aj D. na jeho požiadanie si telefón vypli do letového režimu, aby im nenabehli z dôvodu internetových dát veľké faktúry. Telefónom fotil a používal ho aj ako navigáciu. Po návrate na Slovensko vozidlo Alfa Romeo Vencovi neodovzdal, nakoľko tento ho nepotreboval. Asi po 10 dňoch išiel na požiadanie C. predĺžiť prenájom vozidla. Deň pred dovezením mu obuvi Schütze-schuhe si prišiel C. po požičané vozidlo Alfa Romeo. Vtedy si C. od neho požičal aj jeho notebook a niečo na ňom u neho v kancelárii vo Filakove robil. Nakoľko z vozidla Alfa Romeo zmizla navigácia, čo sa C. nepáčilo, preto mu dal svoj mobil Samsung aj s kartou, číslo mobilu 0940514614. Kázal mu, aby si vypol mobilné dáta v zahraničí, dal si letový režim. Na ďalší deň po dohode s C. mal prísť osobne do Prahy pozrieť pracovnú obuv, ktorú mu ponúkli. Keď už bol na ceste za Brnom, C. mu napísal na druhý mobil, aby nešiel do Prahy, že sa stretnú na výjazde na České Budějovice a že tovar mu už vezú. Na výjazde na pumpe na České Budějovice sa potom

stretol s C. a s nejakým jemu neznámym pánom, ktorého mu C. predstavil ako N. zo spoločnosti D. W. N. I. W. V. Praha. Títo tam prišli na vozidle Alfa Romeo. C. mu vtedy vrátil jeho mobil aj notebook. V mobile mu ukázal odfotené topánky a tieto mu ukázali aj v krabici. Obuv chceli prediť vcelku, malo to byť 1800 až 2000 párov obuvi. On hoci nemal peniaze, klamal im, že tovar kúpi, spoliehal sa, že niekomu tovar predá. Dohodli sa na cene 400,- CZK za pár. Celkový počet obuvi sa mal prepočítavať až u neho na sklade. Vozidlo, v ktorom mali byť topánky na tejto pumpe nebolo, toto nákladné vozidlo videl až na Slovensku, už nevie presne kde to bolo, toto sa malo cestou pokaziť. Po jeho príchode na miesto už bolo vozidlo opravené a išli spolu do jeho firmy do Lučenca pred sklad. Nakoľko už bol večer nákladné vozidlo odstavili pred sklad s tým, že obuv prepočítajú na ďalší deň ráno. C. nechal pri jeho sklade aj Alfu Romeo, na ktorej on odišiel domov do Filakova. Ráno sa stretli pri sklade asi okolo 08,00 - 09,00 hod. Topánky neprepočítavali, lebo peniaze na ňu nemal. Povedal im, že chce kúpiť len nejakú časť a aby mu dali 3 dni na nájdenie nejakého odberateľa na zvyšok obuvi, ktorú nekúpi. Vtedy sa dohodli, že v prípade, ak sa obuv predá, zaplatí im 200,- CZK za pár. On ešte v ten deň, keď sa s C. a N. stretol v ČR na výpadovke, po tom, čo mu C. vrátil jeho mobilný telefón, pravidelne volal C., či má záujem odkúpiť tento tovar. Hoci C. nechcel túto obuv, on mu ju aj napriek tomu ponúkal, aby si vybral len tie najlepšie z nich. Asi toho 03.12.2016 nakoniec C. súhlasil, že kúpi časť topánok, ktoré predá so spoločníkom. Ešte pred cestou do Liptovského Mikuláša bola časť z dovezenej obuvi vyložená u neho v sklade Lučenci. Boli v tom, že u C. dostanú vyplatené 14.000,- Eur. C. mu napísal cez viber, aký druh topánok chce a koľko. C. s N. s tým súhlasili a túto obuv pre C. prerátali. Do Liptovského Mikuláša k C. išli na jednom vozidle C. s konateľom N., nákladné vozidlo s vodičom a on v ďalšom vozidle s D. aj s A. D. Oni išli prví, potom nákladiak a nakoniec C. I. N.. Po príchode na parkovisko išla D. do shoppingu. On išiel k C. domov sa dohodnúť. Tento vyšiel pred bránu, povedal mu, že si to rozmyslel, že tovar nechce kúpiť, že nemá peniaze, že má maximálne 8.000,- Eur. Obžalovaný sa odmietol vyjadriť, či bol s C. pred dodaním mu obuvi dohodnutý na nejakej sume za túto obuv. Hoci C. obuv nechcel, on mu povedal, aby išiel za C. O. N. do auta, nech sa dohodnú, za akú cenu chcú obuv od nich kúpiť s tým, aby jemu dal 1.500,- Eur za to, že mu ich tam doviezol. C. išiel za Vencom a Petrom do vozidla, kde sa dohodli, že obuv kúpi. Vtedy mu dali aj nejaké doklady od obuvi, asi to bol dodací list, nie si je istý. Nevie presne koľko párov obuvi bolo C. dodaných, ale C. to počítal. Obuv bola u C. vyložená, vykladal ju on, C. a nejaký C. známy. C. počas tejto vykládky obuvi telefonoval so spoločníkom, ktorý mu financoval kúpu obuvi a ktorý C. povedal, že za 2 hodiny mu donesie peniaze za obuv. Vodič s nákladným vozidlom potom odišiel. Nevie sa vyjadriť aké ŠPZ malo toto nákladné vozidlo, vodiča nákladného vozidla on nepoznal. C. alebo N. ho požiadali, aby tomuto vodičovi zavolať, aby išiel vozidlo vrátiť. On ešte tohto vodiča požiadal, aby vozidlo Alfa Romeo išiel vrátiť do Rakúska. C. I. N. čakali vo vozidle na peniaze, povedal im, že do 2 hodín im C. za obuv zaplatí, že sa im zaručuje, že im donesie 7.000,- Eur, ktoré oni požadovali. Vtedy títo od neho pýtali peniaze za tú obuv, ktorú u neho vyložili, a to za každý pár 200,- CZK, teda spolu 7.000,- Eur. Povedal im, že im to vyplatí na ďalší deň. On potom odišiel do svojho auta, kde prišiel C. a doniesol mu sumu 1.500,- Eur, ktorú chcel za to, že tam priviedol Venca s Petrom a že ich spolu zoznámil. V ten deň tiež požiadal C., aby mu požičal sumu 5.000,- Eur na kúpu obžalovaným zvyšnej časti obuvi, čo mu tento aj prisľúbil a ak sa mu podarí spracovať svojho spoločníka, že kúpia aj tú jeho zvyšnú časť 852 párov topánok. Za požičanie sumy 5.000,- Eur chcel Vereb úrok 500,- Eur mesačne, ak by obžalovaný bol sám predal túto obuv. Z Liptovského Mikuláša sa potom vrátil do Filakova. Na ďalší deň sa stretol ráno s Vencom a konateľom Petrom, ktorí chceli odo neho peniaze za zvyšnú obuv. Nakoľko ešte peniaze nemal, vyhovárať sa, že musí čakať na družku. C. s Petrom sa začali už s ním hádať, chceli peniaze. Potom volal C., že si ide po 5.000,- Eur. Do Mikuláša išiel s D. N. I., kde ešte na C. chvíľu čakali pred shoppingom, sem mu C. priniesol sumu 5.000,- Eur. Ešte mu vtedy povedal, aby pár dní počkal a obuv do Čiech nepredával, ak by sa mu podarilo spracovať svojho spoločníka, zvyšnú obuv by od neho kúpili. Z Liptovského Mikuláša išiel s D. rovno na motorest Halier pred Lučencom. Tu sa stretol s Vencom, ktorý sedel vo vozidle s konateľom N. a vo vozidle videl aj S. Č. z Lučenca. N. on vtedy odovzdal sumu necelých 7.000,- Eur, z toho suma 5.000,- Eur bola od C., 1.500,- Eur z tej provízie od Vereba a nejaké peniaze mal z firmy. Vtedy mu N. odovzdal faktúru č. 2016002 zo dňa 01.12.2016, dátum splatnosti 01.12.2016 na Schütze schuhe mix 900 ks, cena položky 200,- Kč, celkom 180.000,- Kč od dodávateľa D. W. N. I. W. V., W. XXX/XX, XXXXX N., Č., pre odberateľa jeho firmu O., ktorá bola účtovný doklad za tovar, ktorý od neho odkúpil. Túto faktúru si vyfotil aj do svojho mobilu. Konateľom Boty Petrom mu bol tiež predložený k nahliadnutiu výpis z obchodného registra tejto spoločnosti a už jeho prefotený občiansky preukaz, ktoré si tiež odfoťil do svojho mobilu. Nevie, kde títo po zaplatení im uvedenej sumy následne odišli. Nakúpenú obuv on chcel prediť, nemal však komu, preto opakovane prosil C., aby si ju od neho kúpil. C. s tým nesúhlasil. Nakoľko nemal dostatok peňazí na autodopravu na vyvezenie obuvi, ktorú kúpil, požiadal C. o požičanie mu sumy 1.000,- Eur, ktorú mu C. následne poslal na účet predavačky J., a to 2 x sumu po

500,- Eur. On mal v tom čase účet zablokovaný exekútorom. Pri čistení vozidla Alfa Romeo v ňom našiel rôzne telefónne karty, ktoré dal do tašky a keď prišiel vodič, ktorý pôvodne šoféroval nákladné vozidlo s obuvou, ktorú kúpil, a ktorý mal následne Alfa Romeo vrátiť do Rakúska, tento odmietol tašku s vecami zobrať s tým, aby ich dal sám C.. Medzi týmito vecami bol aj telefón, ktorý používal autodopravca. Tieto veci z tašky on potom vybral a hodil ich v jeho Octavii do priestoru opierky ruky. Tieto veci boli u neho v aute políciou nájdené. Ako vyplýva z obsahu spisu je zrejme, že dňa 01.12.2016 nastupuje polícia NAKA expozitúra Bratislava, ktorá na základe žiadosti adresovanej KS v Bratislave o odposluch jeho telefónu 0940514614 následne vykonávala odposluch jeho telefónu. Dňa 01.12.2016 s C. opakovane telefonoval, polícia vedela, že obuv predáva. Nakoľko telefonoval spreď svojho skladu v Lučenci polícia vedela, kde je obuv uskladnená. Dňa 02.02.2016 podľa č.I. 404 spisu je zrejme, že príslušníci PZ kpt. N. Z. O. K.. K. po ňom aj pred jeho skladom v Lučenci pátrali. Polícia navštívila skladníka S. T., B. S., ktorý im prezradil, kde sú topánky uskladnené. Vzhľadom na postup polície, ktorá už o všetkom vedela, sú všetky úkony v spise neplatné. Dňa 07.12.2016 išiel doobeda do Filákova do svojej kancelárie, kde si chcel vytvoriť dodací list na prevoz do Brna pracovnej obuvi, ktorú kúpil od konateľa N.. So známym K. z Brna, priezvisko uviesť nevie, sa dohadoval na tom, že on sprostredkuje predaj tejto obuvi. Tento mu oznámil, že chce len veľkosť obuvi do 43. Dal preto dňa 07.12.2016 obuv roztriediť. V programe Superfaktura musel najskôr vytvoriť faktúru, aby mu vytvorilo aj dodací list. Zadal údaje uvedené na faktúre č. 2016007, pričom č. 350 Schütze schuhe mix zadal do nej len preto, keby sa K. rozhodol, že chce kúpiť všetko a dodací list by splňoval všetko, čo by viedli. Nikdy pred tým túto faktúru nerobil, preto nevedel vymeniť ani IČO ani DIČ vo faktúre. Chcel vytvoriť len dodací list pre prepravcu, ktorého si v ten deň našiel na Bazoši-i na internete. Zobral teda túto faktúru a dodací list, išiel po D. a jej brata do Kokavy nad Rimavicou, ktorých chcel zobrať so sebou do Brna. Vrátil sa do skladu, kde bola obuv, tu prišiel ten autodopravca na dodávke, do ktorej naložili 565 párov obuvi. Z toho 540 párov bolo do veľkosti 43 a zvyšných 20 párov sa viedlo K. z Brna ako úrok za peniaze, ktoré mal od neho požičané. Pred skladom videl troch mužov, ktorí tam stáli a sledovali, nevedel, že to boli policajti. Autodopravcovi povedal, že môže ísť s nimi do Brna. Nevedel, že tovar je kradnutý. Všimol si, že za nimi ide auto Passat s dvoma párnami, ktorí ich sledovali pri sklade. Vo Zvolenskej Slatine na neprehľadnej ceste ich zastavil colník pán D., najskôr jeho auto a potom aj auto autodopravcu. Následne jeho vozidlo zablokoval modrý Passat, boli to policajti jeden s guľovnicou a dvaja, čo stáli pri mojom sklade. Následne sa odviezli v ich autách v doprovoďte na benzínovú pumpu pred Zvolenom. Na miesto prišiel vyšetrovateľ až v čase asi o 17,00 hod., teda pol hodinu po ich zadržaní. On žiadnu prepravu tovaru obuvi C. nesprostredkoval, ani tento tovar nebol na jeho pokyn prevážaný do Liptovského Mikuláša, ani mu táto pracovná obuv nepatrila, ani si tento tovar nijak nezadovážil, tento tovar si viedli samotní dodávatelia W..N. I..W..V.. U. N. I. svojim autom a so svojim autodopravcom a tento tovar sami dodali C. bez jeho účasti na tomto obchode. On žiadny obchodnoprávny vzťah s C. nemal a nič mu nepredával, nemal prospech 14.000,- Eur z tohto obchodu, dostal províziu 1.500,-Eur, za to že dodávateľa zoznámil s C.. Poukazuje na judikatúru NS SR, nakoľko polícia, ktorá bola pre jeho skladom v Lučenci dňa 07.12.2016, nechala ho prevážať tovar, nezabránila mu v prevoze tovaru a v páchaní trestnej činnosti, porušili zákon, považuje tieto úkony za nezákonné. Pán O. W. dňa 07.12.2016 v čase o 17,00 hod. operatívne vyťažoval pred jeho skladom v Lučenci jeho správcu W. F.. Tvrdí, že môj telefón Samsung 7 s telefónnym číslom 0940514614 musela niekde dať polícia. Pretože podľa vyšetrovateľa pána N., bol jeho posledný signál v budove KR PZ v Banskej Bystrici. Potvrdil, že pri obmedzení jeho osobnej slobody bola spísaná zápisnica s uvedením vecí, ktoré mal v čase zadržania a obmedzenia jeho osobnej slobody u seba, pričom tento telefón nebol uvedený medzi vecami, ktoré mal pri sebe, on túto skutočnosť ani nenamietal, bol už unavený.

Svedok K.. K. C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný mu ponúkol cez 1 800 párov topánok, že sprostredkúva ich predaj, že to niekto ponúka na predaj. On najskôr nemal o topánky záujem. Komunikoval o tomto len s obžalovaným, pričom komunikácia medzi nimi prebiehala niekoľko dní. Po niekoľkých dňoch sa dohodli, že nemusí kúpiť tých 1 800 párov, ale len polovicu z toho, teda okolo 800 - 900 párov obuvi. Vychádzajúca cena za celé množstvo obuvi, t.j. cez 1 800 párov obuvi bola 30.000,- Eur. Obžalovaný bol len sprostredkovateľ, od začiatku mal mať za to províziu cca 1.500,- Eur, čo mu obžalovaný povedal pri ich prvom stretnutí, nevie, či to bolo pri telefonickom alebo osobnom. Následne uviedol, že jemu táto suma provízie vychádzala zo sumy 30.000,- Eur. Dohodli si s obžalovaným termín privezenia obuvi, táto mu bola privezená do Liptovského Mikuláša začiatkom decembra 2016, bolo to asi v piatok cez nejakú špedíciu, išlo o nákladné motorové vozidlo strednej triedy. On prišiel k tomuto vozidlu. Bol tam prítomný aj vodič nákladného vozidla, ale nevie presne kedy tohto vodiča videl, či to bolo pri prevzatí nákladného vozidla alebo až pri jeho následnom odovzdaní. Okrem tohto nákladného vozidla tam bolo aj osobné auto obžalovaného asi Škoda Octavia combi, farbu uviesť nevie. Vo vozidle

obžalovaného videl minimálne dvoch spolujazdcov, nedíval sa však, kto to bol. Nákladné vozidlo si sám odšoféroval do dvora svojho rodinného domu, ktorý je cca 200 m od parkoviska, kde toto vozidlo stálo. Z vozidla on s obžalovaným vykladal obuv priamo do svojho domu. Po vykládke vozidlo odviezol späť na parkovisko, kde bolo stále aj vozidlo obžalovaného so spolujazdcami. Už si však nie je istý, či títo obžalovaného spolujazdci boli vo vozidle Octávia pred vykládkou alebo až po tom čo vrátil nákladné vozidlo po vykládke na parkovisko. Obžalovaný v ten deň požadoval od neho za dodanú obuv sumu 15.000,- Eur. On dal vtedy obžalovanému 2.500,- až 3.000,- Eur, ale na presnú sumu si nepamätá. Obžalovaný zobral peniaze, nevie s určitosťou, či mu dával peniaze pri aute, alebo ešte u neho doma po vykládke. Ak mu tieto peniaze dával pri vozidle, mohli to ľudia, ktorá sedeli vo vozidle Octávia, vidieť. Na druhý deň mu obžalovaný volal, že tí ľudia sú nahnevaní, že kedy budú ďalšie peniaze. Myslí, že bolo voľno, mal problém peniaze zohnať. Nakoľko v Liptovskom Mikuláši nie je v obchodnom centre VÚB banka, mohol peniaze najbližšie vybrať až v Poprade. Vybral 3.000,- Eur bankomatovou kartou a 5.000,- Eur priamo výberom z banky. Vie, že mu obžalovaný pri telefonáte povedal, že „prídeme do Mikuláša po peniaze.“ Svoju províziu mal obžalovaný podľa toho čo mu povedal, dostať po vyplatení ním celej sumy za tovar, a to od ľudí, pre ktorých sprostredkoval tento obchod. Sumu 8.000,- Eur odovzdal po návrate z Popradu okolo 22,00 hod. obžalovanému v Liptovskom Mikuláši na parkovisku pred obchodným centrom Stopschop. Obžalovaný čakal na tomto parkovisku pri vozidle asi zn. Fabia. V tomto vozidle videl na mieste vedľa vodiča spolujazdca a ešte niekoho za ním. Po prevzatí peňazí obžalovaný sadol do vozidla, ale nevie už presne, či na miesto vodiča, alebo za vodiča. Videl vo vozidle také pohyby a na 99% má za to, že obžalovaný odovzdával vo vozidle peniaze ďalšej osobe. Aj po tomto sa s obžalovaným ďalej telefonicky dohadovali o ďalších úhradách. Spomína si, že tiež poukázal raz na účet nejakej ženy, ktorý mu oznámil obžalovaný, peniaze 500,- až 1.500,- Eur. Obžalovanému vyplatil celkom sumu od 12.000,- do 14.500,- Eur, nevie presne koľko to bolo, nebolo to však presne 15.000,- Eur, nakoľko ani to množstvo obuvi, nebola presná polovica. V zápisnici podpísal 1.500,-Eur, pričom vychádzal z odôvodnenia, ktorý mu polícia predložila po domovej prehliadke, kde bolo uvedené, že som odkúpil topánky za 1.500,- Eur. A keďže si nebol istý, či to bolo mienené ako provízia pre obžalovaného, preto to tak uviedol. Pri ďalšom výsluchu mu vyšetrovateľ povedal, že tovar určite nezakúpil za sumu 1.500,- Eur, ale začal mu tam predkladať dôkazy. Tento policajt mu však nepovedal konkrétnu sumu, za ktorú odkúpil od obžalovaného obuv. Pri jeho posledných dvoch výsluchoch bola prítomná aj obhajkyňa obžalovaného, pričom polícia s ním komunikovala len v jej prítomnosti. Zo strany polície nemal pocit, že ide o nejakú perzekúciu, polícia si robila svoju prácu. Po prečítaní časti výpovede svedka z čl. 326-327, 289 týkajúcej sa ním vyplatenej sumy za dodanú obuv, za účelom odstránenia rozporov, svedok rozpor nevedel odstrániť. Hoci v prípravnom konaní uvádzal vyjadrenia obžalovaného v jednotnom čísle, a nie v množnom čísle, svedok za účelom odstránenia rozporov uviedol, že je to jeho chyba, že to v prípravnom konaní nesprávne povedal, je pravda to, čo vypovedal na hlavnom pojednávaní. Ak v prípravnom konaní tvrdil, že vo vozidle obžalovaného bola spolujazdkyňa aj žena, bude to pravda, dnešného dňa si to už nepamätá. Na druhý deň po odovzdaní tovaru tiež vozidle obžalovaného určite videl aj spolujazdca vodiča, teraz s odstupom času sa mu zdá, že aj vzadu niekto sedel. Nakoľko si už na hlavnom pojednávaní nepamätal z čoho vyplatil zvyšnú sumu, po prečítaní časti jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 05.05.2017 z čl. 329, za účelom odstránenia rozporov, svedok potvrdil, že je pravdou čo vypovedal v prípravnom konaní, túto sumu vyplatil z peňazí, ktoré mal doma. V roku 2015 a v roku 2016 bol a je samostatne zárobkovo činná osoba v rámci poskytovania služieb športu, inštruktor snowboardingu. Nenašiel poznámky, kde mal poznačené vyplatenie jednotlivých čiastok. V súvislosti s touto vecou on nebol z niečoho obvinený. Poprel, že by mu bolo prisľúbené, že ak zmení výpoveď, tak nebude trestne stíhaný. Už si nepamätá s kým obžalovaný prvýkrát prišiel za ním do Liptovského Mikuláša, bolo to s nejakým spoločným kamarátom. Ak mu obžalovaný ponúkal tovar, nepovedal mu nikdy, že tento je kradnutý. Vždy sa malo jednať o tovar firiem, ktoré sú na úpadku. Cena za tovar podľa neho bola primeraná. Nevylúčil, že obžalovanému ponúkol, že tovar od neho odoberie a bude ho dodávateľom splácať po 5.000,- Eur, túto ponuku dal, bola odmietnutá, nebola odsúhlasená. Po dovezení za tovar nezaplatil celú sumu, túto sumu sľúbil obžalovanému zaplatiť v priebehu niekoľkých dní. Potvrdil, že obžalovaný požadoval zálohu 3.000,- Eur pre dodávateľov. On spoločníkov obžalovaného nepoznal, od obžalovaného vedel, že sú jeho spoločníci, že tento ich sprostredkovateľ. Po každom rozhovore s obžalovaným, sa obžalovaný nikdy nerozhodol sám, ale s odstupom kratšieho alebo dlhšieho času, čo on chápal tak, že sa musí s niekým poradiť. Svedok potvrdil, že v období v roku 2016 až do súčasnej doby používa telefónne číslo 0905 622 289.

Svedok K. V. na hlavnom pojednávaní ku skutku 2/ uviedol, že bol obžalovaným kontaktovaný dopoludnia. Ešte dopoludnia sa malo pôvodne prepravovať cca 800 párov obuvi, potom sa to

presunulo na popoludnie. Prevoz sa pozdržal, lebo obžalovaný musel presortovať tovar. Medzitým sa s obžalovaným kontaktovali viackrát. Obžalovaný mu vždy potvrdil, že to platí, ale počet prepravovanej obuvi sa zmení, nevie už, či obžalovaný povedal, že sa zníži. Po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania, kedy uviedol, že sa množstvo obuvi ponížilo a zákazník nebude takýto počet brať, svedok za účelom odstránenia rozporov potvrdil, že trvá na svojej výpovedi z prípravného konania, vtedy si na to lepšie pamätal, vzhľadom na odstup času si na podrobnosti nepamätá. Keď prišiel ku skladu, vôbec si nevšimol, či niekto oproti skladu stál, on stál väčšinou pri nakládke. Tovar nakladali asi 2 - 3 muži. On tovar nekontroloval, len pomáhal ukladať krabice vo vnútri vo vozidle. Obžalovaný mu dal k preprave tovaru CMR dokument, myslí si, že aj dodací list, ale už si nie teraz veľmi istý. CMR vypisoval podľa dodacieho listu s obžalovaným. Opýtal sa obžalovaného koľko napíšu kusov, lebo to tam vkuse vzadu prerátavali a napísal do CMR 565 kusov. On mal potom obžalovaného idúceho na Škode asi Octavia, tmavej farby nasledovať svojim autom Citroën Jumper valník LC 624 CN do Brna. Hneď po odchode zo skladu sa zastavili na čerpacej stanici nad Lučencom v Opatovej. Obžalovaný išiel na vozidle ako prvý, on za ním. Prvýkrát bol zastavený vo Zvolenskej Slatine políciou, už si nepamätá či finančnou alebo colnou správou, ani koľko príslušníkov ho zastavilo. Nevie, či v čase zastavenia bolo medzi jeho vozidlom a vozidlom obžalovaného nejaké vozidlo. Nevnímal okamih zastavenia obžalovaného, nevidel, že by obžalovaného zablokovali s passatom. Až potom, čo mu bolo ukázané, že má zísť z premávky a zastaviť vozidlo, si všimol, že je odstavené aj vozidlo obžalovaného. Tu bol kontrolovaný, predložil im doklady od vozidla, od tovaru a svojej totožnosti. Bol vyzvaný ukázať, aký tovar prepravuje. Kontrole vyhovel, pričom mu bolo následne oznámené, že tam nie je miesto, aby mohli lepšie skontrolovať prepravovaný tovar, aby ich nasledoval na čerpaciu stanicu Slovnaft pred Zvolenom. Príslušníci, ktorí ho zastavili vo Zvolenskej Slatine požadovali od neho doklady k prevážanému tovaru. On im tieto doklady odovzdal. Keď vydával tieto doklady boli pri jeho aute asi 3 ľudia. Nevie, či pri vozidle obžalovaného stáli nejaké osoby, vie, že tam stáli, obchádzali a tiež aj riadili dopravu 2 alebo 3 ozbrojení príslušníci v uniforme. Mal k dispozícii svoju výpoveď z prípravného konania, ale už si vzhľadom na odstup času nepamätá odkiaľ túto získal. Zastavenie jeho vozidla bral ako klasickú kontrolu, do vtedy kým nezbadal, že policajti zastavili obžalovaného. Potom si myslel, že to nie je v poriadku. Jemu bolo už od začiatku divné, že má nasledovať obžalovaného, v živote sa mu to ešte nestalo. Nevidel a ani nevie, či obžalovaného blokovalo nejaké vozidlo keď obžalovaný s vozidlom stál, aby tento nemohol odísť. On sa venoval celý čas príslušníkovi, ktorý ho kontroloval. Vo Zvolenskej Slatine nebol pri ňom žiadny policajt v civile. Nevie ani koľko policajtov bolo na mieste v čase, keď už boli na čerpacej stanici Slovnaft. Až keď už stáli na čerpacej stanici vo Zvolene boli tam viac ako dvaja policajti. Nevie o tom, že by tam boli policajti v civile. Bolo tam na policajnom aute hliadka PZ, ktorou bol upozornený, že na mieste musia počkať, kým nepríde na miesto vyšetrovateľ. Nepamätá si vzhľadom na odstup času, či v tom čase bol obžalovaný vo svojom alebo v policajnom vozidle. Do ČR sú potrebné doklady na prevoz tovaru dodací list a CMR.

I. D.. Tomáš Bielik na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní na čl. 276-279 ohľadom zastavenia a kontrolovania vozidiel zn. Citroën Jumper ev. č. LC 624 CM a OMV zn. ŠKODA Octavia ev. č. LC 320 CO. K ich zastaveniu došlo vo Zvolenskej Slatine v čase o cca 16,20 hod. Ďalej uviedol, že obžalovaný im na čerpacej stanici pred Zvolenom pri kontrole predložil faktúru k dodaciemu listu, ktorú pred nimi opečiatkoval, táto zostala nepodpísaná. Nespomína si už presne komu túto predložil, či jemu alebo kolegovi W.. Vozidlo Citroën Jumper zastavili na základe podnetu z polície. Oni dostali podnet od vedúceho telefonicky, a to ŠPZ, ktoré majú zastaviť a skontrolovať. Vo Zvolenskej Slatine si vypýtali prepravné doklady, ktoré si začali preverovať. Okrem nich tam boli prítomní ešte dvaja kolegovia z Colného úradu R.N.. O. K., J.. S. I., s ktorými spolu vykonávali činnosť. Títo kolegovia tam prišli asi do niekoľkých minút, ako zastavili tieto vozidlá a potom sa aj s týmito kolegami presunuli z dôvodu bezpečnosti na čerpaciu stanicu pred Zvolenom. Či tam bol už niekto z príslušníkov PZ on nevie uviesť, on sa venoval vodičom vozidiel, ktoré kontroloval spolu s W.. Čo robili ostatní kolegovia z colného úradu, si nepamätá. Tu požiadali vodiča, ktorý viedol nákladné auto, či vie predložiť faktúru k dodaciemu listu. Povedal, že tú faktúru nemá. Túto faktúru im doniesol obžalovaný s odstupom času. Obžalovaného sa spýtali, či vie predložiť aj nejaké nadobúdacie doklady k tovaru. Povedal im, že tovar pochádza z Rakúska. S odstupom času v mobile ukázal kolegovi W. podľa neho nejakú faktúru. Túto faktúru on nevidel, len počul, ako obžalovaný hovorí, že v tom mobile je nejaká faktúra. Po týchto úkonoch, nezrovnalostiach s dokladmi, kontaktovali políciu a na miesto prišiel s odstupom času vyšetrovateľ. Kto konkrétne z nich kontaktoval políciu si presne nepamätá. On v tom čase používal telefónne číslo 0917 368 443 a ešte jedno číslo, ale to si už nepamätá. K tomuto služobnému úkonu vypracoval úradný záznam za prítomnosti ostatných kolegov na Colnom úrade v Banskej Bystrici.

Svedok O. Ď. na hlavnom pojednávaní uviedol, že ku skutkom obžaloby sa nevie vyjadriť. Na otázku prokurátora, či pozná osobu obžalovaného uviedol, že ho možno stretol, ale nepamätá sa. Nevie sa vyjadriť, nespomína si, že by si prenajal nákladné motorové vozidlo zn. W. K. Č. F. E.. Č.. K. XXX A. v období od novembra 2016 až decembra 2016. On sem tam išiel do Nemecka na privesnom vozíku a doviezol nejaké veci, alebo autá. Obec Gajary mu nič nehovorí. V období november 2016 až december 2016 mytňu jednotku k vyššie uvedenému vozidlu nekupoval. Nevie uviesť aké telefónne číslo používal v mesiaci november 2016 až december 2016. On v mesiaci december 2016 nemohol byť na nákladnom vozidle v Liptovskom Mikuláši, lebo bol skoro rok, až do marca 2017 PN. Hoci následne uviedol, že aj napriek tomu, že bol PN však jazdil na vozidle a vozil nejaké veci pre súkromné účely. Nespomína si, že by v tom období niekam išiel a ani či ho niekto požiadal o prevezenie vozidla do zahraničia. Po prečítaní na návrh prokurátora časti jeho výpovede z prípravného konania z čl. 382 zo dňa 15.03.2017 za účelom odstránenia rozporov, svedok uviedol, že v prípravnom konaní asi vypovedal pravdu, v súčasnej dobe si už na telefónne číslo, ktoré používal nespomína. Nevie uviesť ani mesiac kedy bol vo Viedni, toto nevedel uviesť ani v prípravnom konaní. Čo sa týka vrátenia vozidla Alfa-Romeo do Viedne, požiadal ho jeden muž z Lučenca, ktorého meno nevie uviesť, aby toto vozidlo odviezol do Viedne, kde ho mal čakať niekto, kto toto auto prevezme. On preto išiel s vozidlom do Viedne a vozidlo tam odovzdal nejakému mužovi. On vozidlo do požičovne nevracal. Potvrdil, že nemá problémy s pamäťou, resp. neužíva lieky, ktoré by mohli ovplyvňovať jeho pamäť. Tiež uviedol, že má syna O. Ď., ktorý má 20 rokov.

Svedok A. D., synovec obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že niekedy po lete minulého roku bol u obžalovaného vo Filakove. Tam do obchodu prišiel za obžalovaným nejaký pán, ktorý rozprával po česky. Z tadiaľ išli do Liptovského Mikuláša. Išla s nimi aj D. N. I.. On sa len išiel s obžalovaným previesť. Vysadili N., táto si išla niečo kúpiť. On mal pomáhať vykladať nejaký tovar, nevie však aký, nepovedali mu to. S vozidlom zostali stáť na parkovisku. Obžalovaný odišiel, potom sa asi po 15-tich minútach až polhodine vrátil s nejakým neznámym mužom. D. tam ešte stále nebola. Ten neznámy muž odovzdal obžalovanému nejaké peniaze, okolo 1.500,- až 2.000,- Eur, bolo to v menších bankovkách, obžalovaný si ich vtedy pred ním počítal. Obžalovaný sa toho neznámeho muža pýtal, či má ešte niekoho vyplatiť, alebo si to zariadil on. Tento pán mu povedal, že si zariadi on. Po tomto odišli s obžalovaným domov do Filakova na Škode Octavia, na ktorej tam aj prišli. Nepamätá si, že by v Liptovskom Mikuláši v blízkosti ich vozidla registroval aj nejaké nákladné motorové vozidlo a ani si nepamätá, že by tam mal niekto iný vykladať nejaký tovar, keďže uviedol, že tam išiel za účelom vykladania tovaru. V Liptovskom Mikuláši bol len raz. Okrem neho, obžalovaného a D., tam nebola iná osoba pri odovzdávaní peňazí, len ten pán čo obžalovanému odovzdával tie peniaze. Tento pán nebol tou osobou, čo bola v predajni vo Filakove, ktorá hovorila po česky, túto osobu on v Liptovskom Mikuláši neregistroval. S obžalovaným on absolvoval cesty len na Slovensku autom, v cudzine lietadlom na dovolenku.

Svedok S. Č. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sa stretli párkrát v Lučenci a vo Filakove, spoznali sa cez spoločného známeho. K obžalobe uviedol, že niekedy začiatkom decembra 2016, bolo to pred Mikulášom, bol v herni v Novohrade, kde hrali na automatoch muž menom C., resp. C., jeho priezvisko uviesť nevie, ešte s jedným jemu neznámym mužom, ktorého Vinco, či Venca oslovoval len menom Róbert, alebo Roman, nejako na R. Toho C., Č. C. videl pred týmto len raz, a to u obžalovaného v sekáci vo Filakove. V herni si títo muži vtedy od neho požičali asi 50,- €. Obidvaja rozprávali českým jazykom. Peniaze im požičal preto, že ten C., Č. C. na neho apeloval, že sa už stretli u obžalovaného, aby im peniaze požičal, že čakajú na obžalovaného. Potom s nimi išiel na vozidle Fabia s českými evidenčnými číslami na benzínovú pumpu Halier medzi Lučencom a Zvolenom, kde sa mali stretnúť s obžalovaným. On vo vozidle sedel vzadu. Po príchode obžalovaného muži, s ktorými bol vo vozidle, z vozidla vystúpili, začali sa hádať o nejaké peniaze s tým, že obžalovaný im sľúbil, že im pomôže predať tie veci, topánky. Nevie však aké. Obžalovaný im mal vyplatiť nejaké peniaze, nevie, či polovicu. Boli dohodnutí, že sa to predá celé v Liptovskom Mikuláši, a že to tam celé nepredali, polovicu z týchto vecí zobral obžalovaný s tým, že si išiel požičať peniaze najskôr on. Hákali sa tam potom niečo za faktúry. C. s tým neznámym mužom obžalovanému odovzdali nejaké papiere. Obžalovaný si tam niečo fotil. Nevie, či obžalovaný papiere, ktoré mu dali, im aj vrátil. Obžalovaný sa pýtal, či je to kradnuté, lebo on kradnuté veci neberie, má sekáč vo Filakove, v Lučenci aj v Krtíši. Potom sa medzi sebou dohodli, obžalovaný im vyplatil 6, 6 a pol alebo 7 tisíc euro a odišiel. Tí dvaja muži, s ktorými on bol sa potom ešte medzi sebou v aute hádali. C. zastával obžalovaného a ten druhý mu zase hovoril, že obžalovaného z toho vynechajú, lebo poznajú toho v Mikuláši a že pôjdu priamo za týmto z Mikuláša. On sa dal následne vysadiť pri Tesco v Lučenci. Svedok ďalej uviedol, že ten raz čo videl C. v second hande vo Filakove u obžalovaného, tento si tam chodil, ako keby bol doma, chodil tam s nejakými papiermi z kancelárie obžalovaného. V aute na Halieri C. pri hádke s tým druhým mužom hovoril, že si chodí k obžalovanému

tlačiť nejaké papiere, faktúry. Obžalovaný prišiel vtedy na Halier na svojej Octavii, s nejakou mladou blondínkou, nie so ženou, ale s frajerkou. Ďalej uviedol, že on nevie uviesť žiadnych svedkov, ktorí by vedeli uviesť priezvisko toho Vencu.

Svedok K.. W. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že boli kontaktovaní, asi kolega Bielik, už si nepamätá, ich vedúcim K.. Z. Z., že na podnet PZ nastala situácia zastaviť nejaké vozidlo. Malo sa jednať o tovar, ktorý mohol podliehať ochrane práva duševného vlastníctva. Nevedeli však o aký tovar sa jednalo. Kolega D. zastavil vo Zvolenskej Slatine na zastávke smer Zvolen vozidlá Škoda Octavia ako prvú v poradí a tresne za ňou išiel Citroën Jumper. Pri zastavení týchto vozidiel tam boli len oni dvaja s kolegom, následne prišla na miesto aj druhá hliadka z Colného úradu v zložení O. K. O. S. I.. Táto bola na začiatku dediny a od nej sa telefonicky dozvedeli, že idú tieto vozidlá. Vo vozidle Octavia registroval nejakú ženu s dieťaťom. Okrem týchto osôb tam už nebol nikto. Po zastavení vozidiel kolega D. kontroloval vodiča vozidla Citroën Jumper. On kontroloval Škodu Octaviu, od vodiča si vyžiadal doklady totožnosti a od OMV, skontroloval batožinový priestor, kde sa nachádzali len veci osobnej spotreby. Potom obžalovaný sám povedal, že predmetný tovar nachádzajúci sa vo vozidle Citroën Jumper patrí jemu. Boli im predložené dodací list a doklad CMR k tovaru, nevie už či vodičom Citroën Jumper alebo obžalovaným. Nakoľko tá cesta bola vysoko frekventovaná, bolo šero, plná premávka, premiestnili sa na čerpaciu stanicu Slovnaft pred Zvolenom. Po predložení tých dvoch dokladov, keďže značka tovaru - topánok, im nič nehovorila, cestou kolega D. telefonoval na Colný úrad Banská Bystrica za účelom zistenia, či prepravovaný tovar podlieha ochranným právam duševného vlastníctva. Po príchode na čerpaciu stanicu keďže im obžalovaný uvádzal, že sa ponáhľa, ide s tovarom asi do Brna, on mu oznámil, že si musia preveriť pôvod tovaru a spýtal sa obžalovaného, či má doklady týkajúce sa nadobudnutia predmetného tovaru a odkiaľ tovar pochádza. Obžalovaný povedal, že tovar má z Rakúska. Obžalovaný potom išiel asi do svojho vozidla Škoda Octavia, odkiaľ im doniesol doklad - faktúru, ktorú ešte pred nimi opečiatkoval. Obžalovaný sa stále dopytoval kedy môže odísť a po určitom čase sa vrátil do svojho auta, kde s niekým komunikoval. Potom prišiel s telefónom a ukázal mu v mobile, ktorý mal v rukách, nejaký nadobúdací doklad, ktorého odosielateľ mal byť z Prahy. Možno to bola faktúra, ale on tomu nevenoval pozornosť. Na základe nezrovnalosti vo výpovediach obžalovaného keď najskôr uviedol, že tovar je z Rakúska, neskôr priniesol faktúru, ktorú pred nimi opečiatkoval a následne podľa toho čo ukazoval v mobile, mal byť tovar z Prahy, po porade s kolegom Bielikom, tento následne kontaktoval políciu, nakoľko nevedeli relevantne zistiť odkiaľ tovar pochádza. Následne na miesto prišiel vyšetrovateľ, ktorému oznámili ich zistenia a túto vec on následne prevzal. Oni následne po prevzatí veci vyšetrovateľom odišli preč. Nevie povedať, či vyšetrovateľ prišiel na miesto sám, on si už na jeho osobu ani nepamätá, ako vyzeral.

Svedkyňa K. W. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný ju požiadal ako účtovníčku o spoluprácu. Prechádzal na neho second-hand od pani W.J.. Prihlasovala mu dve zamestnankyne, nič iné jej obžalovaný neuvádzal. Neodovzdal jej žiadne faktúry ani doklady. Tento podnikal pod obchodným menom W. K. O., nevie, kedy mu vzniklo živnostenské oprávnenie. Ďalej na základe otázky obžalovaného sa svedkyňa vyjadrovala k náležitostiam, ktoré má obsahovať faktúra.

Svedkyňa Brigita Pehel Sendreiová na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 07.12.2016 išla s obžalovaným z Filakova do skladu do Lučenca, kde dával jeden pán krabice do nákladného auta. Potom išla s obžalovaným do Kokavy pre brata a kamarátku, odkiaľ sa vrátili späť do skladu v Lučenci. Nákladné auto už bolo vtedy naložené s krabicami s topánkami. Potom tam prišiel aj šofér toho nákladného auta a išli do Brna. Cestou ich zastavili policajti. Jej obžalovaný nepovedal na čo ide do Brna, ich mal zobrať do ZOO, iné nehovoril. Ďalej potvrdila, že bola v Liptovskom Mikuláši celkovo 2-krát. Nevie už presne na akom vozidle tam išli, v OMV bola s obžalovaným len ona. Nevidela, žeby obžalovanému niekto odovzdal peniaze. Keď bola s obžalovaným v Liptovskom Mikuláši prvýkrát, vtedy tam už bolo to nákladné auto, bol tam aj šofér, ktorý tam len stál a čakal. Ten šofér bol iný, ako ten, ktorý viezol krabice s topánkami do Brna. Ona išla hneď po príchode do Liptovského Mikuláša do obchodu a keď sa vrátila z nákupného centra, to nákladné auto tam ešte bolo. Ona s obžalovaným odišla späť do Lučenca. Nebola prítomná keď obžalovaný odovzdával alebo prijímal peniaze od nejakej osoby. Druhýkrát sa boli s obžalovaným v Liptovskom Mikuláši len najesť, alebo niečo také. V ten deň, keď ich zastavili niekde pred Zvolenom policajti, išli s obžalovaným na vozidle Octavia. Keď ich zastavili, bolo tam veľa policajtov, zo 10-ti. Niektorí boli normálne oblečení a niektorí v čiernom. Svedkyňa uviedla tiež, že bola s obžalovaným raz v Rakúsku, nevie však, kedy to bolo. Išli sa tam len tak previezť. Najskôr išli asi na Fabii do Bratislavy, túto tam odstavili, a potom išli do Rakúska - do Viedne autobusom. Z Viedne si zobrali taxík, potom išli

do auto požičovne, kde si požičali osobné motorové vozidlo značky Alfa. Na tomto vozidle potom behali po Rakúsku, po dedinách v Rakúsku, kde si obžalovaný pozeral nejaké budovy, nevie z akého dôvodu. Mala so sebou vtedy funkčný mobilný telefón, ktorý mala vypnutý, nevie však uviesť dôvod, prečo ho mala vypnutý. Aj obžalovaný mal so sebou mobilný telefón, tento ho mal nevie z akého dôvodu tiež vypnutý. Počas cesty v Rakúsku sa nikde nezastavili za účelom niečo vybavovať. Keď bola v Bratislave, alebo v Rakúsku, neboli svedkom, že by sa obžalovaný stretol s nejakou osobou.

Svedkyňa J. J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného pozná ako svojho vedúceho, pracovala v predajni vo Filakove. Tento ju požiadal, či by mu mohla poskytnúť číslo jej účtu, že jej tam budú zaslané peniaze. Na účet jej bola zaslaná v jeden deň suma 500,- Eur a na druhý deň suma 500,- Eur. Obžalovaný jej povedal, aby išla do banky, tieto peniaze zo svojho účtu vybrala a vložila ich do kasy v práci. Už si nepamätá kedy to presne bolo. Nevie, kto tieto peniaze z kasy potom vybral. Nevie, či osoby, ktoré obžalovaného v jeho obchode navštevovali, či to boli jeho obchodní partneri, alebo jeho kamaráti. Nepočula, že by sa obžalovaný s niekým rozprával v obchode po česky, rozdielu medzi českým a slovenským jazykom rozumie. Nebola stále prítomná pri návštevách obžalovaného.

Svedkyňa K. W., bývalá družka obžalovaného na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 130 Tr. poriadku využila svoje právo odoprieť výpoveď, pretože obžalovaný je otcom ich spoločného syna Adriána Mika, pričom syn má dobré väzby s obžalovaným. Táto svedkyňa bola pred výsluchom v prípravnom konaní o svojom práve odoprieť výpoveď podľa § 130 ods. 1, 2 Tr. poriadku riadne poučená, pričom už vtedy vyhlásila, že využíva svojho práva a voči obvinenému nevypovedala.

Znalec z odboru elektrotechnika X.. S. V. na hlavnom pojednávaní zotrval na obsahu a záveroch písomného znaleckého posudku č. 6/2017 zo dňa 15.02.2017 s prílohovými časťami DVD, podľa ktorého jeho úlohou bolo na skúmaných predmetoch, a to notebooku Lenovo model 80 GO, Lenovo G50-30, mobilnom telefóne Nokia RM 1035, IMEI: 3568730749091069, IMEI: 356873074909177 bez zadného krytu s baterkou a SIM Tesco č. 894210439920504244 a skrinke bielo modrej farby s nápisom GO Mausystem Fur LKW und Bus sprístupniť ich v čitateľnej forme na skúmanie. V rámci úloh bola analytická úloha, identifikovať, či na predmetnom notebooku je inštalovaný aplikačný program pre spracovanie účtovnej agendy, pričom zistil, že pre účely vystavovania faktúr nebol používaný žiadny aplikačný program, inštalovaný v notebooku, ale bola využívaná on-line služba Superfaktúra, dostupná prostredníctvom internetu. Proces celého generovania faktúry prebieha na serveri poskytovateľa služby a len výsledný tlačový formát je následne uložený tam, kam sa rozhodne uložiť si ho používateľ sám, napr. do nejakého adresára, na USB kľúč a následne ich vytlačiť. Faktúry, ktoré boli vystavené touto službou a boli uložené na pevnom disku, boli vyťažené a zarchivované na DVD. Jeho úlohou nebolo analyzovať dáta na preskúmaných predmetoch. Vyťažil súbory, ktoré boli potenciálne nositeľmi obsahu, ako faktúry, účtovný doklad a pod. pre účely skúmania vyšetrovateľom.

Z prečítaných svedeckých výpovedí K. A. ml. zo dňa 07.03.2017 z č. I. 296-297 a K. A. st. zo dňa 07.03.2017 z č. I. 298-299 zhradne vyplýva, že K. A. ml. je majiteľom nákladného motorového vozidla zn. Renault ev. č. MA228DG, ktoré ponúkali najskôr na predaj, neskôr aj na prenájom cez web stránku www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>>. Na základe telefonického kontaktovania z telefónneho čísla 0940 141 563 predmetné vozidlo na základe zmluvy o prenájme vozidla zo dňa 28.11.2016 prenajali nájomcovi AAA s.r.o., Slobody 7939, Poltár na dobu od 28.11.2016 do 03.12.2016 do 21.50 hod., pričom dňa 28.11.2016 došlo aj k odovzdaniu predmetného vozidla. Zároveň bola poskytnutá ako zábezpeka OMV zn. Škoda Fábria striebornej farby ev. č. LC 399BU, doklady ku ktorému boli vystavené na nájomcu. Podľa svedka K. A. st. za nájomcu vystupovali dvaja muži, muž s ktorým najmä komunikoval mu uviedol, že sa dosť ponáhľal a to aj z toho dôvodu, že si chceli zakúpiť mýtnu jednotku potrebnú na používanie vozidla. Z Gajár odišli cca o 19.00 hod. - 20.00 hod. Bolo mu povedané, že s týmto vozidlom sa pôjde do Rakúska, potom do Banskej Bystrice, do Košíc a tiež, že sa bude pohybovať v Čechách. Vozidlo im bolo po 5-tich dňoch vrátené mužom, ktorý už ako mu bolo pri prenájme vozidla oznámené, mal byť vodičom tohto vozidla. S odstupom času asi týždeň pred výsluchom bol kontaktovaný príslušníkmi PZ, ktorí zisťovali skutočnosti týkajúce sa tohto prenájmu, kde on po tomto rozhovore prezrel vnútorné priestory kabíny vodiča, kde našiel doklady týkajúce sa zmluvy o užívaní vymedzených úsekov ciest v režime predplateného mýta, t. j. prenájmu mýtnej jednotky, z ktorých vyplýva, že dňa 29.11.2016 došlo k odovzdaniu - zapožičaniu palubnej mýtnej jednotky č. 64992210012, na ktorých dokladoch je uvedené osoba, ktorá uzavrela danú zmluvu - Artúr Ďurák, nar. 20.08.1973 s dokladom EV 637 117 číslo OP alebo pasu.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie, a to so súhlasom prokurátora, obžalovaného a jeho obhajcu prečítaním znaleckých posudkov č. 05/2017, č. 2/2017 zo dňa 28.03.2017 K.. S. D., znalkyne z odboru: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) a N.. E. Z., znalca odboru: Psychológia, odvetvie: Klinická psychológia dospelých podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku a prečítaním ďalších listinných dôkazov podľa § 269 Tr. poriadku, a to najmä zápisníc o rekognícii osoby K.. K. C. (č. l. 334-337, 362-365), zápisnice o rekognícii osoby K. A. K.. (čl. 338-341), zápisníc o rekognícii osoby K. A. I.. (č.l. 342-343, 366-367), zápisníc o rekognícii osoby ml. D. N. I. (č.l. 344-348, 349-353), oboznámením s fotodokumentáciami o rekognícii (č.l. 354-361, 365-368) , výpisom zo Živnostenského registra podnikateľského subjektu s obchodným K. K. W. (č.l. 38-40), výpisom zo Živnostenského registra podnikateľského subjektu s obchodným menom W. K. - F. O. (č. l. 41), potvrdenia o zaistení vecí (č.l. 294), výpisu z účtu K.. C. C. VÚB Banka a.s. zo dňa 31.12.2016 (č.l. 295), dokladmi predloženými svedkom K. A., a to zmluvy o prenájme vozidla, zmluvy o užívaní vymedzených úsekov ciest, zmluvy o poskytnutí palubnej jednotky, odovzdávacieho protokolu, potvrdenia o prijatí platby (č.l. 300-309), žiadosti o právnu pomoc a odpoveďou na žiadosť (č.l. 388-428), fotodokumentáciou z ČS Lučenec (č.l. 432-433), prehľadom komunikácie medzi svedkom K. V. a obžalovaným dňa 07.12.2016 a lustrácie telefónneho čísla 0940 514 614 (č.l. 451-456), odpoveďami O2 Slovakia s.r.o. Bratislava, Orange SK, s výpismi prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov, analýzou a porovnaním lokalizácie telefónnych čísiel, lustráciou telefónnych čísiel (č.l. 462-480, 659, 661, 669-686, 662-664, 687-688, 741-742), fotodokumentáciou z notebooku týkajúcej sa spoločnosti Schütze-Schuhe Tragwain Austria a s určením polohy (č.l. 565-596), správou Ringier Axel Springer, prehľadom logov, registračných údajov s CD, aj elektronicky zasielaných faktúr č. 2016002 zo dňa 01.12.2016 a zo dňa 07.12.2016 na Amikor@azet.sk <mailto:Amikor@azet.sk>, kópie faktúry č. 2016002 zo dňa 01.12.2016 predloženej súdu obžalovaným dňa 11.12.2016 (č.l. 602, 634-655), lokalizáciou a evidenčnou kartou nákladného motorového vozidla ev. č. MA 228DG (č.l. 603-619, 620), správou Asfinag (č.l. 621-622), faktúrami získanými v rámci príkazu na uchovanie a vydanie počítačových údajov (č.l. 45-47, 626-631), príkazu na prehliadku iných priestorov - Citroën Jumper, doručky, evidenčnej karty vozidla, zápisnice o vykonaní prehliadky nebytových priestorov vozidla Citroën Jumper s pripojenou fotodokumentáciou s CD (č.l. 692-722), dodacieho listu DOD 16008 ku faktúre 20001607 a medzinárodného nákladného listu SK 392 944 (č. l. 723-723), vyrozumienia o zaistení vecí zo dňa 12.12.2016, kontrolného protokolu pri uložení do úschovy (č. l. 724-725), príkazu na prehliadku iných priestorov - osobného motorového vozidla ŠKODA Octavia, doručky, zápisnice o prehliadke s CD a s pripojenou fotodokumentáciou (č.l. 727-740), príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov - skladových priestorov, údajov o osobe z Regobu, výpisu z LV č. 9586, kataster portál.sk - zmluvy o nájme nebytových priestorov, zápisnice o vykonaní prehliadky s pripojenou fotodokumentáciou, vyrozumenie o zaistej veci, protokolu (č.l. 747-801), oboznámením fotografie z mapy, ktorá bola súčasťou úradného záznamu KR PZ OKP zo dňa 07.12.2016 z č.l. 1944, 812 a úradných záznamov KR PZ OKP zo dňa 02.12.2016 a zo dňa 07.12.2016 (čl. 1945, 810-811, 749), príkazu na domovú prehliadku, doručky, zápisnice o vykonaní domovej prehliadky v Liptovskom Mikuláši u K.. C. I. pripojenou fotodokumentáciou s CD, kontrolného protokolu o uložení do úschovy (č.l. 817-847), výpisov z listu vlastníctva č 8166, 3857, výpisov z katastrálnej mapy (č.l. 850-853), záznamu o fyzickom odovzdaní a prevzatí vecí do úschovy (č.l. 884-887) uznesení KR PZ, OKP Banská Bystrica ČVS: KRP-131/1-VYS-BB-2016 o vrátení vecí zo dňa 08.03.2017, zo dňa 30.03.2017 a zo dňa 15.05.2017 (č.l. 888-909, 920-924, 929-930), potvrdenia o vrátení vecí (č.l. 910-915), oznámenia Aspinag service center zo dňa 18.05.2017 (č.l. 924a-928), uznesenia KR PZ, OKP Banská Bystrica ČVS: KRP-131/1-VYS-BB-2016 zo dňa 15.05.2017 o zničení vecí (č.l. 931-932), informácie o lustrácii v národnej databáze profilov (č.l. 941-942), informácie zo dňa 08.12.2016 o krádeži vlámaním v spoločnosti SCHÜTZE-SCHUHE GmbH & Co. KG, Pregartener Straße 15, 4284 Tragwein (č.l. 946-971), žiadosti o poskytnutie záznamov a oznámení KR PZ Banská Bystrica s prepismi záznamov telekomunikačnej prevádzky spolu s CD nosičmi (č.l. 973-988, 991-1002, 1003-1023, 1024-1041, 1042-1059, 17889-1888), rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 12Ps/8/2015-63 zo dňa 26.04.2016 a znaleckého posudku č. 3/2016 (č.l. 1116 - 1129), správ na obžalovaného z ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica (č.l. 1356-1361, 1365-1366), uznesenia NS SR sp. zn. 3Tost/3/2017 zo dňa 06.02.2017 (č.l. 1247-1252), zadržania korešpondencie a záznamu z pohovoru (č.l. 1362-1364), oznámenia Krajskej prokuratúry Banská Bystrica o konaní o európskom zatýkacom rozkaze (č.l. 1368-1369, 1513-1514), záznamu z Obchodného registra týkajúci sa W. N. N. a výpisu spoločnosti BOTY R.PETR, spol. s ručením obmedzeným (č.l. 1374, 1701-1702), správy o povesti na obžalovaného (č.l. 1384-1385), podaní a vyjadrení a listinných dôkazov predložených obžalovaným (č.l. 1426-1432, 1433-1442, 1443-1449, 1466, 1515, 1516-1518, 1524, 1525-1527, 1528-1534, 1585-1589, 1680-1685, 1705-1719, 1763-1785, 1890-1903, 1933-1938,

1947-1966, 2019-2023, 2090-2096, 2132-2141, 2207-2249), odpisu z registra trestov svedka Mgr. K. C. (č.l. 1540), správy Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici zo dňa 10.07.2017 (č.l. 1558-1564), rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica vo veci európskeho zatýkacieho rozkazu (č.l. 1609-1617), uznesenia NS SR sp. zn. 6Tost/26/2017 zo dňa 28.08.2017 (č.l. 1939-1942), odpovede KR PZ OKP Banská Bystrica s prílohou (č.l. 1943-1946), úradného záznamu zo dňa 14.09.2017 a vyjadrenia OR PZ OKP Lučenec zo dňa 19.09.2017 (č.l. 2024, 2049), oznámenia K. W. (č.l. 2109-2110), uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Ntc/22/2017 zo dňa 19.09.2017 (č.l. 2111-2112), uznesenia NS SR sp. zn. 5Tost/33/2017 zo dňa 04.10.2017 (č.l. 2113-2116), odpovede na žiadosť od mjr. Ing. Jána Parobeka zo dňa 19.10.2017 a zo dňa 23.10.2017 (č.l. 2121, 2172-2173, 2206), oznámenia MV SR, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Banská Bystrica zo dňa 24.10.2017 (č.l. 2161-2171), podstatného obsahu spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0Tp/395/2016, podstatného obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/179/2014, informácie Finančného riaditeľstva Banská Bystrica (2189-2192), odpovede na lustráciu v registri priestupkov na obžalovaného (č. l. 1380-1382, 2259-2261), aktuálneho odpisu z registra trestov (č.l. 2255-2258), ako aj oboznámením ohliadkou vecných dôkazov, doličných vecí, a to najmä 1 ks notebook Lenovo model 80 GO, Lenovo G50-30, 1 ks medzinárodný nákladný list SK392944 - doprava Očová, 1 ks obal na SIM - Tesco 0940 141563, 1 ks Micro Tesco mobile 894210434920545115, 1 ks SIM 02 č. 894210439971364681, 1 ks MT Nokia RM 1035, IMEI: 3568730749091069, IMEI: 356873074909177 bez zadného krytu s baterkou so SIM Tesco č. 894210439920504244, dodací list DOD16008 zo dňa 07.12.2016 k faktúre 2016007, medzinárodný nákladný list č. 392944, 4 ks papierov formátu A4 s označením Schütze schuhe, 1 ks papier A4 s fotografiami jednotlivých druhov obuvi, správ na obžalovaného (č.l. 396-397), ako aj obsahu ostatného spisového materiálu.

Na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jednotlivých dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku a to jednotlivo, tak i v ich súhrne, súd pri rozhodovaní o skutkoch uvedených v obžalobnom návrhu, mal potom vinu obžalovaného W. K. z konania uvedeného v upravenej skutkovej vete rozsudku pod bodmi 1/ až 3/ za preukázanú.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní i v prípravnom konaní spáchanie skutkov poprel. Na svoju obhajobu uviedol, že on vystupoval len ako sprostredkovateľ v dobrej viere nemajúc žiadnu vedomosť o nelegálnom pôvode tovaru, ktorý mu bol dovezený na sklad v Lučenci jeho známym C.K., ktorého priezvisko uviesť nevie s nejakým konateľom N. zo spoločnosti D. W.. N. I..W..V. N.. Tomuto C. umožnil pri jeho návštevách vo Filákovke používať jeho notebook a na jeho požiadanie bol dňa 16.11.2016 v Rakúsku vo Viedni zapožičať vozidlo Alfa Romeo, pričom pred tým ešte volal do autopožičovne z Vencovho mobilu bez zadného krytu. V Rakúsku si cestou do Českej republiky fotil do svojho mobilu rôzne billboardy s outletovým oblečením, o ktorého kúpu mal záujem, ako aj rôzne firmy, ktoré chcel osloviť na spoluprácu, pričom pri Linze sa zastavil aj v dvoch firmách, od ktorých už mal ponuku na spoluprácu. Vozidlo Alfa Romeo C. odovzdal deň pred dovezením mu obuvi, umožnil mu použiť svoj notebook a nakoľko z vozidla Alfa Romeo zmizla navigácia, požičal mu aj svoj mobilný telefón s telefónnym číslom 0940 514 614. Hoci peniaze nemal, mal záujem kúpiť všetok mu dovezený tovar 1800 až 2000 párov obuvi s tým, že by ho potom predal. Nakoľko svedok Mgr. C. po opakovanej telefonickej komunikácii súhlasil s kúpou časti obuvi, táto mu bola do Liptovského Mikuláša odvezená. Za to, že tam C. priviedol týchto dodávateľov a že ich spolu zoznámil chcel od C. províziu 1.500,- € a zároveň tohto požiadal o požičanie mu sumy 5.000,- € na nákup zvyšnej časti obuvi, ako aj sumy 1.000,- € na autodopravu na vyvezenie obuvi, ktoré mu tento aj požičal. Dodávateľom vyplatil kúpnu cenu za obuv cca 7.000,- €. Prostredníctvom svojho známeho Michala z Brna, ktorého priezvisko nevie uviesť, chcel následne sprostredkovať predaj svojej časti obuvi. Z uvedeného dôvodu za účelom prevozu obuvi známemu Michalovi z Brna, potreboval dodací list k tovaru, preto si v programe Superfaktura, vytvoril faktúru, ale s týmto programom nevie pracovať, preto nevedel zmeniť na faktúre IČO ani DIČ. Z dôvodu oznámenia mu K., že chce obuv len do určitej veľkosti, musel dať obuv roztriediť.

Súd však takto postavenú obhajobu obžalovaného považoval za účelovú, so snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, ako aj prípadnému trestu, ktorý mu hrozil.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní obhajobu obžalovaného ku skutku 1/ čiastkového útoku vyvracia výpoveď svedka K.. K. C., ktorý aj na hlavnom pojednávaní potvrdil, že obžalovaný mu najskôr ponúkol cez 1.800 párov obuvi za cenu 30.000,- €, pričom obžalovaný bol len sprostredkovateľom predaja tejto obuvi. Aj napriek tejto skutočnosti svedok ohľadom kúpy uvedenej obuvi komunikoval len s obžalovaným, s ktorým sa nakoniec dohodli, že kúpi polovicu z obuvi, okolo 800 - 900 párov. Podľa výpovede svedka, v deň, kedy mu bola do Liptovského Mikuláša obuv privezená, on videl vodiča nákladného motorového vozidla, na ktorom bola táto obuv privezená

a tiež videl aj vo vozidle obžalovaného minimálne dvoch spolujazdcov. Svedok nepotvrdil výpoveď obžalovaného v tom smere, že na mieste bolo aj ďalšie osobné motorové vozidlo, v ktorom mali byť podľa obžalovaného aj dodávatelia tejto obuvi a s ktorými sa mal svedok v ich vozidle aj osobne ohľadom ceny obuvi rozprávať. Obžalovaný v deň dodania obuvi požadoval podľa svedka za dodanú obuv sumu 15.000,- €, ktorú obžalovanému sľúbil zaplatiť v priebehu niekoľkých dní, pričom v deň dodania obuvi odovzdal obžalovanému sumu 2.500,- až 3.000,- €, na presnú sumu si už nepamätá. Ak peniaze dával obžalovanému pri vozidle obžalovaného, toto mohli vidieť aj spolujazdci obžalovaného. Na nasledujúci deň obžalovanému v Liptovskom Mikuláši odovzdal na parkovisku sumu 8.000,- €, a to po výbere z bankomatu sumy 3.000,- Eur a osobným výberom z účtu sumy 5.000,- €, pričom v ten deň videl, že vo vozidle obžalovaného na mieste vedľa vodiča nejakého spolujazdca a zdá sa mu, že aj vzadu vo vozidle niekto sedel. Skutočnosti o výberoch celkovo sumy 8.000,- € vyplývajú aj z listinného dôkazu - výpisu z účtu svedka K.. C. vedeného vo VÚB BANKE, a.s. (č. I. 295 spisu). Následne po dohode s obžalovaným poukázal sumu 500,- až 1.500,- € na účet nejakej ženy, ktorý mu oznámil obžalovaný. Pri odstraňovaní rozporov vo výpovediach z prípravného konania svedok zotrval na tom, že obžalovanému vyplatil za dodanú obuv celkom sumu od 12.000,- do 14.500,- €, aj keď už presnú sumu uviesť nevie, nemá k tomu žiadny doklad. Hoci vo svojich výpovediach v prípravnom konaní najskôr uvádzal, že vyplatil 1.500,- €, vychádzal z odôvodnenia predloženého mu políciou po domovej prehliadke, nebol si istý, či to bolo mienené ako provízia pre obžalovaného, preto to tak uviedol. Svedok poprel, že by mu policajt povedal konkrétnu sumu, za ktorú mal odkúpiť od obžalovaného obuv, pričom poukázal na skutočnosť, že pri jeho posledných dvoch výsluchoch bola prítomná aj obhajkyňa obžalovaného a polícia s ním komunikovala len v jej prítomnosti. Od obžalovaného vie, že obžalovaný mal za sprostredkovanie predaja obuvi po vyplatení ním celej sumy za tovar, dostať od ľudí, pre ktorých sprostredkoval tento obchod províziu cca 1.500,- €. Spoločníkov obžalovaného on nepoznal. Obžalovaný mu nepovedal, že tovar je kradnutý. S poukazom na výpoveď tohto svedka súd upravil v skutkovej vete výšku sumy vyplatenej svedkom obžalovanému, a to vo výške najmenej 12.000,- €.

Podľa výpovede svedkyne D.G. N. I., táto bola s obžalovaným v Liptovskom Mikuláši 2 krát, prvýkrát tam videla nákladné vozidlo a aj vodiča toho vozidla, ktorý tam čakal a ako vyplýva zo zápisnice o rekognícii (č. I. 344-348) svedkyňa 2 krát v rámci rekognície jednoznačne opoznala ako vodiča tohto nákladného vozidla osobu O. Ď., R.. XX.XX.XXXX, ktorý bol s obžalovaným v Liptovskom Mikuláši v jej prítomnosti. Svedkyňa však nemala byť prítomná pri odovzdávaní alebo prijímaní peňazí obžalovaným od nejakej osoby. Potvrdila, že bola prítomná v osobnom motorovom vozidle Škoda Octavia s obžalovaným aj dňa 07.12.2016, kedy išli do Brna spolu s nákladným motorovým vozidlom, do ktorého boli predtým v sklade v Lučenci naložené krabice s topánkami, pričom boli vtedy pred Zvolenom zastavení políciou. Ona účel cesty obžalovaného do Brna nepoznala. Táto svedkyňa súdu tiež potvrdila, že bola raz s obžalovaným v Rakúsku, pričom najskôr išli na osobnom motorovom vozidle do Bratislavy, toto tam odstavili, a potom išli autobusom do Viedne, kde si z auto požičovne požičali osobné motorové vozidlo značky Alfa, na ktorom jazdili po Rakúsku, kde si obžalovaný pozeral nejaké budovy, pričom počas cesty v Rakúsku nikde nezastavili za účelom niečo vybavovať.

Výpoveďou svedkyne J. J., ako aj zabezpečeným listinným dôkazom - výpisom z účtu svedkyne vedeného v OTP Banke Slovensko, a.s. (č. I. 1047) mal súd za preukázané, že na účet tejto svedkyne boli na základe žiadosti obžalovaného svedkom K.. C. poukázané sumy, dňa 05.12.2016 suma 500,- € a dňa 06.12.2016 suma 500,- €.

Podľa svedka A. D. bola v Liptovskom Mikuláši v jeho prítomnosti obžalovanému odovzdaná jemu neznámym mužom suma 1.500,- € až 2.000,- €. Tento svedok však v rozpore s výpoveďou svedkyne I. nevidel na mieste nákladné motorové vozidlo, ani jeho vodiča. Svedok okrem muža, ktorý odovzdával obžalovanému peniaze, svedkyne I. a obžalovaného na parkovisku, kde parkovali, iné osoby nevidel. Vykonaným dokazovaním ku skutku 2/ čiastkového útoku je obhajoba obžalovaného vyvrátená výpoveďami svedkov D.. T.Š. D. O. K.. W. W., colníkov Colného úradu Banská Bystrica, ktorí v rámci vykonávania ich služobnej činnosti podľa § 26 zákona č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňa 07.12.2016 v čase o cca 16,20 hod. zastavili vo Zvolenskej Slatine OMV zn. ŠKODA Octavia ev. č. LC 320 CO a vozidlo Citroën Jumper ev. č. LC 624 CM. Vodičov podrobili kontrole totožnosti, vykonali kontrolu vozidiel a dokladov k nim. Pri kontrole im boli predložené dodací list a doklad CMR k tovaru. Obžalovaný im uviedol, že tovar vo vozidle Citroën Jumper ev. č. LC 624 CM je jeho. Po predložení im dodacieho listu a dokladu CMR k prepravovanému tovaru, keďže značka prepravovaného tovaru im nebola známa, presunuli sa následne na čerpaciu stanicu pred Zvolen a zisťovali, či prepravovaný tovar podlieha ochranným právam duševného vlastníctva. Za účelom preverenia pôvodu tovaru zisťovali u obžalovaného, či má doklady týkajúce sa nadobudnutia predmetného tovaru a odkiaľ tovar pochádza. Obžalovaný uviedol, že tovar má z Rakúska, následne

im z vozidla doniesol faktúru, ktorú pred nimi opečiatkoval. Po určitom čase sa vrátil do svojho auta, kde s niekým komunikoval. Potom prišiel s telefónom a ukázal svedkovi K.. W. v mobile nejaký nadobúdaci doklad, ktorého odosielateľ mal byť z Prahy. Na základe nezrovnalostí vo výpovediach obžalovaného, keď najskôr uviedol, že tovar je z Rakúska, neskôr priniesol faktúru, ktorú pred nimi opečiatkoval a následne podľa toho, čo ukazoval v mobile, mal byť tovar z Prahy, po vzájomnej porade následne kontaktovali políciu z dôvodu, že nevedeli relevantne zistiť odkiaľ tovar pochádza. Po príchode vyšetrovateľa na miesto, tomuto oznámili ich zistenia, tento vec následne prevzal.

Súd vzhľadom na skutočnosti uvádzané svedkom Martinom Očovanom, autodopravcom na vozidle Citroën Jumper valník LC 624 CN, podľa ktorého malo byť pôvodne prepravovaných z Lučenca do Brna cca 800 párov obuvi, toto množstvo prepravovanej obuvi sa nakoniec znížilo na základe rozhodnutia zákazníka obžalovaného, ktorému mal byť tovar dovezený, keď tento reálny údaj o počte 565 kusov krabíc bol správne uvedený v CMR vyplýva aj z listinného dôkazu - zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov zo dňa 07.12.2016 - nákladného vozidla Citroën Jumper ev. č. LC624CM, pri ktorej prepravca Martin Očovan dobrovoľne vydal po predchádzajúcej výzve 565 ks krabíc s obuvou zn. Shütze schuhe spolu s Dodacím listom DOD 16008 ku faktúre 2016007 a medzinárodný nákladný list SK392944, hoci podľa faktúry č. 2016007 a dodacieho listu k nej vystavenými obžalovaným dňa 07.12.2016, medzi dodávateľom W. K. - F. O., s miestom podnikania A.G.L. Svobodu 9, 984 01 Lučenec, s IČO: 40 611 922 - prideleným pre spoločnosť K. W. s miestom podnikania 984 01 Lučenec, ul. L. Štúra č. 2210/17 a odberateľom M.B.P. s.r.o., Koblížna 12, Brno, je táto vystavená na celkový počet obuvi 940 párov na celkovú sumu 14.790,00 €. Preto po zohľadnení skutočne prepravovaného počtu obuvi, a to za ceny uvedené vo faktúre obžalovaným, by hodnota za Model 4323 v počte 131 párov x 20,- € bola 2.620 €, hodnota za model 436 v počte 157 párov x 18,- € by bola 2.826,- €, hodnota Modelu 6432 v počte 265 párov x 15,- € by bola 3.975,- € a za Model 7712 v počte 2 páry, za model 6413 v počte 3 páry a model 7313 v počte 7 párov, t. j. spolu 12 párov za 15,- € by bola 144,- €. Teda v prípade dokonania tohto skutku následným prevodom uvedenej obuvi v počte 565 párov pochádzajúcej z trestnej činnosti na inú osobu by obžalovaný získal pre seba nelegálny prospech vo výške 9.565,- €.

Skutočnosti o spáchaní skutkov 1/ až 3/ tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku mal súd preukázané aj listinnými dôkazmi pre uznanie viny obžalovaného, najmä výsledkami právnej pomoci justičných orgánov Rakúska - Prokuratúra Linz (č. I. 391-428, 946-947), z ktorých bolo zistené, že obžalovaný W. K. S.e dôvodne podozrivý, že dňa 29.11.2016 o cca. 03.00 - 04.00 hod. v obci Tragwein vo vedomej a zámernej súčinnosti s doteraz neznámymi spolupáchateľmi (§ 12 Trestného zákonníka) odcudzil spoločnosti Schütze-Schuhe GmbH 1 873 kartónov s vysoko hodnotnou pracovnou obuvou (bezpečnostnou obuvou) v hodnote celkovo 180 000,- € tak, že vylomili plastové okno do skladovacej haly spoločnosti Schütze. Na mieste činu sa našiel stratený mobilný telefón W. K., značky Nokia so slovenskou SIM kartou (00421 940 131 828) ako aj prázdne obaly z potravín so slovenskými nápismi. Pri odčítaní SIM karty sa našlo viacero SMS v slovenskom jazyku súvisiacich s prenájomom nákladného vozidla na Slovensku. Okrem toho bolo možné zistiť, že z tohto telefónu sa volalo rakúskej požižovni vozidiel „Cash4Car“ vo Viedni, pričom na základe vyšetrovania v tejto firme sa zistilo, že dňa 16.11.2016 si W. K. prenajal vozidlo Alfa GT (nájomná zmluva zo dňa 16.11.2016). Na základe toho bolo možné priradiť tento mobilný telefón W. K.. Vozidlo značky Alfa GT s evidenčným číslom W-62193B, ktoré si prenajal W. K. bolo okrem toho v rámci monitorovania oblasti S10 (kruhový objazd Freistadt) dňa 29.11.2016 o 05:56 hod. spozorované ako sprievodné vozidlo idúce v smere jazdy do Česka.

Na základe vyšetrovania predmetov a stôp nájdených na mieste činu v meste Tragwein, Pregatener Strasse 15, bola nariadená molekulárno-genetická analýza, pričom zo záverov vypracovaného posudku Ústavu súdneho lekárstva Salzburg - Linz zo dňa 15.03.2017 vyšetrovania DNA, bolo zistené, že na stope batérie mobilného telefónu nájdeného na mieste činu bol zistený zmiešaný profil DNA zodpovedajúci zmesi znakov W. K. a minimálne jednej ďalšej osoby, pričom obžalovaného v žiadnom prípade nemožno vylúčiť ako spolupôvodcu tejto stopy.

Ďalej mal súd z predloženého prehľadu spoločnosti O2 o uskutočnenej telekomunikačnej činnosti pre účastnícku stanicu +421 940 514 614 v období od 01.11.2016 do 11.12.2016, zistenej a oznámenej na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. Ntt/188/2016 zo dňa 23.12.2016 (č. I. 462-480) za preukázané, že v období od 29.11.2016 do 06.12.2016 komunikoval obžalovaný so svedkom K.. K. C. najmenej 94 krát formou SMS alebo telefonicky. Z analýzy jednotlivých hovorov zo dňa 29.11.2016 je tiež preukázané, že obžalovaný sa v uvedený deň nachádzal mimo územia SR a bol lokalizovaný na území ČR. Ďalšou analýzou bolo preukázané, že v dňoch 03.12.2016 a 04.12.2016 bol lokalizovaný v Liptovskom Mikuláši.

V neprospech obžalovaného vyznievajú aj ďalšie v spise zabezpečené listinné dôkazy, a to zápisnica o vykonaní domovej prehliadky dňa 09.12.2016 u K.. K. C. v rodinnom dome súp. č. 174 a k nemu

príľahých priestoroch, vrátane hospodárskych budov nachádzajúcich sa na pozemkoch, nehnuteľnosti vedené na liste vlastníctva č. 3857, okres, obec, katastrálne územie Liptovský Mikuláš, parc. č. 1918, 1919 s pripojenou fotodokumentáciou, z ktorej je zrejmé, že pri prehliadke K.. C. vydal po predchádzajúcej výzve dobrovoľne 842 ks krabíc obuvi zn. Shütze schuhe, ktoré mal uskladnené v rodinnom dome súp. č. 174. Zápisnica o vykonaní prehliadky iných priestorov - v skladových priestoroch S., Q. Č.. XXXX, okres, obec, katastrálne územie Q., prac. č. 6038/4 - sklad ND a č. 6038/5 - garáž zo dňa 08.12.2016, pri ktorej obžalovaný po predchádzajúcej výzve dobrovoľne vydal 287 ks krabíc s obuvou zn. Shütze schuhe. Taktiež aj zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov zo dňa 07.12.2016 - osobného vozidla zn. ŠKODA Octavia ev. č. LC 320 CO, pri ktorej obžalovaný po predchádzajúcej výzve dobrovoľne vydal listinné doklady a veci spojené s prepravou, a to odtlačok pečiatky W. K. F.. O., medzinárodný nákladný list SK392944 O. - Auto doprava Očová, obal na SIM - Tesco 0940 141563, Micro Tesco mobile 894210434920545115, SIM 02 č. 894210439971364681, MT Nokia RM 1035, IMEI: 3568730749091069, IMEI: 356873074909177 bez zadného krytu s baterkou a SIM Tesco č. 894210439920504244 a skrinku bielo modrej farby s nápisom GO Mausystem Fur LKW und Bus. Zároveň bol pri tejto prehliadke odňatý notebook Lenovo model 80 GO, Lenovo G50-30, následne podrobený znaleckému skúmaniu, z ktorého údaje boli sprístupnené v čitateľnej forme, pričom analýzou dát (č.l. 626-627, 651-654) bolo zistené, že dňa 28.11.2016 bola cez webportal SuperFaktura.at vyhovená aj faktúra č. 20161114 zo dňa 28.11.2016, dodávateľ spoločnosť „ABS Täubner StraÙe des Friedens 4A08352 Raschau Deutschland“, odberateľ spoločnosť „WINTEX s.r.o. Vranov nad Topľou, Budovateľská 1290, 093 01 Vranov nad Topľou Slowakei“ na sumu 98.150,- €, kde ako vodič vozidla bol uvedený „ATUR DURAK, Mlinska 44, Lucenec,SK“, profil nick-u patricia@azet.sk. Na profil nick-u amikor@azet v čase zastavenia obžalovaného colníkmi Colného úradu Banská Bystrica bola dňa 07.12.2016 v čase o 17.15 hod. doručená Faktúra 2016002 zo dňa 07.12.2016, splatná dňa 07.12.2016 a následne dňa 07.12.2016 v čase o 17.24 hod. doručená Faktúra 2016002 zo dňa 01.12.2016, splatná dňa 01.12.2016, obidve s údajmi: dodávateľ Boty R.Petr spol s.r.o., Rostislavova 231/23, 14000 Praha, Česká republika, V. W. K. - F. O., B. O.. Z.Q..I. XXXX/X, XXX XX Q., I., na Schutze schuhe mix 900 ks, cena za položku 200 Kč, suma celkom 180.000,- Kč. Z prehľadu logov prístupu a aktivity nick-u amikor@azet vyplýva prihlásenie používateľa dňa 07.12.2016 až v čase zastavenia obžalovaného colníkmi Colného úradu Banská Bystrica, a to v čase o 16:29:57 (neúspešne), o 16:30:10 a o 17:15:54 (úspešne).

Súd mal výpisom z obchodného registra I. D. W. N., I.. I. W.. V., W. XX, XXX XX N. (č. I. 1374, 1701-1702) preukázané, že táto spoločnosť zanikla už dňa 21.06.2005.

Podľa analýzy grafických súborov z notebooku Lenovo model 80 GO, Lenovo G50-30 (č.l. 566-585) je zrejmé, že dňa 15.11.2016 boli zisťované lokalizačné údaje k sídlu spoločnosti SCHÜTZE-SCHUHEGmbH & Co. KG, Pregartener StraÙe 15, 4284 Tragwein, ďalej boli vyhotovené fotografické zábery z komunikácie neďaleko sídla tejto spoločnosti, pričom podľa analýzy zabezpečenej telekomunikačnej činnosti pre účastnícku stanicu používanú obžalovaným +421 940 514 614, tento sa v období 16.11.2016 až 17.11.2016 nachádzal mimo územia SR a bol lokalizovaný na území ČR.

Analýzou na základe systému mýtnych brán (č.l. 608-619) bolo identifikované nákladné motorové vozidlo ev.č.. K., zn. Renault MIDLUM 150.09/B červenej farby, majiteľa K. A. T. D. K. Q. Č.. XXX K. a trasa uvedeného vozidla, ktoré dňa 29.11.2016 v čase o 20.56 hod vstúpilo na územie SR z ČR cez hraničný prechod Kúty 1 - Malacky, následne pokračovalo na presnejšie nestotožnené miesto v Lučenci, kde sa nachádzalo od 30.11.2016 do 03.12.2016, kedy sa v čase od 15.05 hod. do 17.16 presunulo z Lučenca do Liptovského Mikuláša, následne v čase o 19.18 hod pokračovalo v jazde z Liptovského Mikuláša do lokality Senec - Vajnory. Trasa tohto vozidla bola taktiež analyzovaná s údajmi telekomunikačnej činnosti pre účastnícku stanicu +421 940 514 614, pričom bolo zistené, že trasa vozidla s ev.č. MA228DG, ktoré dňa 03.12.2016, sa v dobe od 15.05 hod do 17.16 hod. presúvalo z Lučenca do Liptovského Mikuláša je časovo a podľa lokalizácie podľa BTS totožná s trasou W. K., ktorý používal účastnícku stanicu s telefónnym číslom +421 940 514 614 (č. I. 606-607, 476-477). Podľa analýzy grafických súborov z notebooku Lenovo model 80 GO, Lenovo G50-30 (č.l. 586-590) vyplýva, že dňa 28.11.2016 boli vyhotovené fotografie nákladného motorového vozidla zn. Renault MIDLUM, ev.č. MA228DG a technického preukazu tohto vozidla.

Obhajobu obžalovaného vyvracajú aj zabezpečené prepisy telefonických hovorov a SMS správ účastníckej stanice +421 940 514 614 používanej obžalovaným, monitorovanej na základe súhlasu sudcu Krajského súdu v Bratislave pod č. KSBA-V-981/1/2016-6Ntt-294/2016 zo dňa 01.12.2016, vydaného v akcii s krycím názvom Hron4, na podklade ktorých bolo dňa 17.01.2017 odtajnené ZOI z uvedenej akcie, týkajúce sa hlavne komunikácie so svedkom K.. K. C., ako aj komunikácia zo dňa 07.12.2016, a to v čase vykonania cestnej kontroly príslušníkov Colného úradu Banská Bystrica, ktorými

mal súd za preukázané, že obžalovaný ponúkal obuv zn. SCHÜTZE-SCHUHE, ktorej hodnota podľa jeho vyjadrení bola 225.000 €, túto chcel predať a opakovane ju ponúkal svedkovi Mgr. K. C. za sumu 30.000 €, a nakoľko potreboval vyplatiť nejaké osoby, ktoré boli v tom zainteresované požadoval od neho zálohu 3.000,- €. Z tejto komunikácie zo dňa 02.12.2016 pod č. hovoru 1150 vyplynulo, že iba za to, že sa obžalovaný bál ísť do Českej republiky, čakal, že sa svedok C. omilostí a obuv kúpi a teraz má tlaky od chlapcov, prečo hneď nešiel do Čiech. Z prepisov SMS zo dňa 02.12.2016 pod č. hovoru 1160 mal súd za preukázané, že svedok nakoniec súhlasil s kúpou 850 párov obuvi po 15 € pár, čím teda pri skutku 1/ následným prevodom uvedenej obuvi v počte 850 párov pochádzajúcej z trestnej činnosti na inú osobu obžalovaný pre seba ako aj pre doposiaľ nestotožnené osoby získal nelegálny prospech vo výške 12.750,- €.

Vzhľadom na takto vykonané dokazovanie ku skutkom 1/ až 3/ rozsudku dospel súd k názoru, že obžalovaný v čase držby vedel o pôvode obuvi, pričom neuveril obhajobe obžalovaného, keď obžalovaný sa so známym Vencom pravidelne, dlhodobo stretával, tento ho navštevoval, mal mu sprístupňovať aj svoj notebook, že tento aj napriek uvedenej skutočnosti jeho priezvisko uviesť nevie a aj napriek tomu, bol ochotný bez akéhokoľvek zištného dôvodu na svoje meno pre túto osobu len z dôvodu, že táto chcela byť bonitným klientom požičať až vo Viedni motorové vozidlo, dokonca jej dať svoj mobilný telefón. Ďalej obžalovaný na jednej strane uviedol, že ešte v lete 2016 sa dozvedel, že C. obchoduje so svedkom K.. C., na druhej strane obžalovaný požadoval od K.. C. províziu za to, že mu dodávateľ obuvi priviedol, spolu zoznánil. Podľa výpovede obžalovaného dodávateľa C. a konateľ N. U. I. D. W.. N. I..W..V.. Praha chceli obuv, ktorej malo byť 1800 až 2000 párov predať v celku, pričom sa dohodli na cene 400,- CZK za pár. Obžalovaný hoci nemal peniaze, im však klamal, že kúpi všetku túto obuv, pričom sa spoliehal, že niekomu tovar predá. Je nelogické tvrdenie obžalovaného, podľa ktorého hoci dodávateľia nemali problém obuv predať, že by sa títo aj napriek pôvodne dohodnutej cene obuvi 400,- CZK za pár, boli s obžalovaným následne dohodli len na cene 200,- CZK za pár potom, čo im obžalovaný oznámil, že chce kúpiť len nejakú časť obuvi a aby mu dali čas na nájdenie odberateľa na zvyšok obuvi.

K svedeckej výpovedi S. Č. súd konštatuje, že tento mal byť svedkom odovzdávania peňazí vo výške asi 6.500,- € až 7.000,- € obžalovaným osobe menom asi C. a ešte ďalšiemu jemu neznámemu mužovi, ako aj hádky medzi nimi v súvislosti s predajom nejakých topánok.

Čo sa týka svedeckej výpovede svedka O. Ď., J. na hlavnom pojednávaní tvrdil, že sa ku skutkom obžaloby nevie vyjadriť, nepamätá si, či stretol niekedy obžalovaného, poprel, že by bol niekedy v mesiacoch november alebo december 2016 v Obci Gajary alebo v Liptovskom Mikuláši, pričom po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania pripustil len to, že bol v minulosti vo Viedni vrátiť vozidlo Alfa Romeo na požiadanie jedného muža z Lučenca, ktorého meno však uviesť nevie. Práve s poukazom na skutočnosť, že osoba tohto svedka bola okrem svedkyne D. N. I. v rámci vykonanej rekognície (č. I. 338-341, 342-343) jednoznačne opoznaná aj ďalšími opoznávacími osobami K. A., I.. O. K. A. K., ako osoba vodiča, ktorá si zapožičala dňa 28.11.2016 vozidlo zn. Renault ev. č. MA228DG a ktorá predmetné vozidlo aj prenajímateľovi vrátila, súd výpovedi tohto svedka neuveril.

Zároveň podľa názoru súdu výsluchmi jednotlivých svedkov ani listinnými dôkazmi, keď vzhľadom na počet odcudzenej obuvi je zrejmé, že na spáchaní tejto trestnej činnosti sa podieľalo viacero páchatel'ov, preto nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný spáchal aj skutok 4/ obžaloby, a to že časť obuvi zn. SCHÜTZE-SCHUHE, rôznych modelov a veľkostí, v presnejšie nezistenom množstve, max. v počte 192 párov, v úmysle zatajiť ich existenciu a následného prevodu na inú osobu za účelom získania nelegálneho prospechu, v presnejšie nezistenej dobe od 30.11.2016 do 07.12.2016, ukryl na presnejšie nezistenom mieste, prípadne na presnejšie nezistenom mieste, za účelom získania nelegálneho prospechu previedol na presnejšie nestotožnenú osobu.

S poukazom na obhajobou vznesené námietky nezákonnosti dôkazu prepisu hovorov, ako aj voči postupu príslušníkov PZ realizujúcich operatívno-pátraciu činnosť, k týmto súd uvádza, že žiadosť o súhlas s používaním informačno-technického prostriedku (ďalej len ITP) podaná prostredníctvom národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru (ďalej len národná kriminálna agentúra), bola podaná Policajným zborom, keďže národná kriminálna agentúra je súčasťou Policajného zboru, ktorý je jedným z v zmysle zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) taxatívne uvedených k tomu oprávnených orgánov štátu, ktorej žiadosti spĺňajúcej náležitosti podľa § 4 ods. 3 písm. b/ zákona o ochrane pred odpočúvaním, podľa názoru súdu súladné so zákonom, bolo vyhovené rozhodnutím sudcu vecne príslušného súdu podľa § 4a zákona o ochrane pred odpočúvaním - Krajského súdu v Bratislave, Krajským súdom Bratislava sp. zn. KŠBA-V-981-1/2016-6Ntt-294/2016 zo dňa 01.12.2016. Pričom pre použitie informácií získaných ITP podľa

zákona o ochrane pred odpočúvaním, nevzťahujúcich sa na dôvody použitia ITP uvedené v žiadosti, ako dôkazu v trestnom konaní, t. j. v „inej“ veci, bol splnený zákonný predpoklad podľa § 7 ods. 2, alinea 2 zákona o ochrane pred odpočúvaním, pretože odpočúvaním získané informácie v „inej“ trestnej veci na základe súhlasu vydaného zákonným sudcom sa týkali trestnej činnosti obžalovaného, v súvislosti s ktorou prichádza do úvahy použitie ITP. Čo sa týka námietok obhajoby, že informácie získané ITP majú byť v trestnom konaní nepoužiteľné ako dôkaz, keďže v čase ich získania sa ešte nevedelo trestné stíhanie v tejto „inej“ veci, teda pre nesplnenie ustanovenia § 115 ods. 7 Tr. poriadku, v danom prípade je odkaz na uvedené ustanovenie Tr. poriadku absolútne neopodstatnený, pretože toto ustanovenie Tr. poriadku je možné aplikovať len v prípade odpočúvania realizovaného postupom podľa § 115 Tr. poriadku. Pre použiteľnosť informácií získaných odpočúvaním realizovaným v režime zákona o ochrane pred odpočúvaním v „inej“ veci platí ustanovenie § 7 ods. 2, alinea 2 zákona o ochrane pred odpočúvaním. Keďže ako už bolo konštatované, žiadosť o súhlas s používaním ITP bola podaná Policajným zborom ako oprávneným orgánom štátu podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním, v zmysle ustanovenia § 7 zákona o ochrane pred odpočúvaním, bol Policajný zbor (útvár - národná kriminálna agentúra), ako orgán štátu oprávnený postúpiť kópiu zvukového záznamu, ktorý bol vyhotovený použitím ITP svojmu vecne a miestne príslušnému štátnemu orgánu - Policajnému zboru (útváru - odboru kriminálnej polície krajského riaditeľstva Policajného zboru), ak záznam mohol byť dôkazom v konaní vedenom pred uvedeným príslušným štátnym orgánom v medziach jeho zákonom ustanovenej právomoci. Informácie získané na základe ITP, teda výsledky odpočúvania mobilného telefónu používaného obžalovaným realizovaného na základe príkazu sudcu Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. KSBA-V-981/1/2016-6Ntt-294/2016 vydaného podľa zákona č. 166/2003 Z.z. môžu byť s poukazom na ustanovenie § 119 ods. 2 Tr. poriadku v tejto veci použité ako dôkaz, nakoľko za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona.

K obhajobou namietanému postupu príslušníkov PZ realizujúcich operatívno-pátraciu činnosť, ktorí podľa obhajoby aj napriek vedomosti o umiestnení odcudzenej obuvi v sklade v Lučenci, časť Opatová, obžalovaného ihneď nezadržali a umožnili mu tak túto obuv prepravovať do Českej republiky, v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že strany týchto príslušníkov PZ nedošlo ku žiadnej policajnej provokácii, teda k žiadnemu aktívnemu, zámernému podnecovaniu alebo navádzaniu, či inému iniciovaniu spáchania trestnej činnosti, teda, že by ovplyvňovali vôľu obžalovaného spáchať trestný čin.

Vo vzťahu k námietkam obžalovaného o porušení jeho práva na obhajobu pre nepribratie tlmočníka a prekladateľa do jazyka českého, pre neumožnenie mu aj napriek jeho výslovnej žiadosti účasti na procesných úkonoch, a to na výsluchoch svedkov v prípravnom konaní v dňoch 04.05.2017 a 05.05.2017, ako aj k namietanej príslušnosti Okresného súdu Zvolen je potrebné uviesť, že tunajší súd sa v predmetnej trestnej veci už s uvedenými námietkami obžalovaného zaoberal, s námietkami obžalovaného sa nestotožnil, dospel k záveru, že právo na obhajobu obžalovaného porušené nebolo a príslušnosť tunajšieho súdu je daná tak, ako to vyplýva aj z uznesenia sp. zn. 4T/118/2017 zo dňa 16.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tos/63/2017 zo dňa 27.06.2017, na ktoré dôvody poukazuje. K vznesenej námietke obžalovaného o nedoručení mu príkazu na prehliadku iných priestorov - osobného motorového vozidla zn. ŠKODA Octavia ev. č. LC 320 CO do 24 hodín (zaisťovací úkon - prehliadka vykonaná dňa 07.12.2016), z doručky o doručení uvedeného príkazu vyplýva, že príkaz mu bol doručený dňa 08.12.2016 (nie ako tvrdí obžalovaný, že až dňa 10.12.2016 alebo 11.12.2016).

S poukazom na zistený skutkový stav, súd nevyhovel návrhu obžalovaného a jeho obhajcu na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov por. O. W., J.. N. Z. - R. D., K.. S. K. - J. N. D.. D., R.. T. Č.E., operatívnych policajtov vykonávajúcich operatívno-pátraciu činnosť v konaní č.p. PPZ-NKA-PZJ11-242/2016 v akcii s krycím názvom „Hron4“, dozorového prokurátora v konaní „Hron4“, prokurátora K.. F. S., colníkov Colného úradu v Banskej Bystrici O. K., J.. S. I., K.. Z. Z. a tiež vyšetrovaním policajtov, obžalovaného a svedka C. na detektore lži, lokalizovaním služobného mobilu operatívnych policajtov, ktorí boli po príchode vyšetrovateľa na mieste činu v čase od 12.00 hod. do 17.00 hod., vykonaním kontroly legálnosti dôvodov predložených Krajskému súdu v Bratislave a či spĺňali podmienky vyplývajúce zo zákona, keďže je zrejmé, že príslušníci PZ vykonávali operatívno-pátraciu činnosť v zmysle svojho pracovného zaradenia, nebolo zistené, že by svojou činnosťou iniciovali obžalovaného k spáchaniu žalovaných skutkov, tiež postup colníkov Colného úradu Banská Bystrica bol vykonávaný v súlade s ustanovením § 26 zákona č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov a čo sa týka vyslúchania dozorujúceho prokurátora, ako strany v konaní,

takýto postup Tr. poriadok ani neumožňuje. K návrhu obhajoby na vylúchnutie ako svedka vyšetrovateľa mjr. X.. S. N. vykonávajúceho vyšetrovanie v prípravnom konaní v predmetnej trestnej veci súd uvádza, že predmetom dokazovania v trestnom konaní v zmysle § 119 ods. 1 Tr. poriadku sú okolnosti spáchania trestného činu a nie okolnosti jeho vyšetrovania. Tieto by mohli tvoriť samostatný skutok len v prípade, ak by pri vyšetrovaní došlo k zneužívaniu právomoci verejného činiteľa, ktoré by bolo ako trestný čin predmetom trestného stíhania. V spojitosti s výsluchom vyšetrovateľa, resp. policajta ako svedka v tej istej veci, či už k obsahu, spôsobu alebo priebehu nimi vykonaných procesných úkonov vo veci, v ktorej pôsobili ako orgány činné v trestnom konaní, podľa názoru súdu takýto úkon nemá povahu právne relevantného procesného úkonu. Postavenie orgánu činného v konkrétnej trestnej veci je nezlučiteľné s postavením svedka v tejto veci, pretože o tom, akým spôsobom prebiehal úkon trestného konania a aký je jeho obsah svedčí zápisnica o úkone, resp. iná listina o zákonných náležitostiach tohto úkonu, ku obsahu ktorých mali obžalovaný alebo jeho obhajca právo sa vyjadriť. Súd nepovažoval za dôvodný ani návrh na vylúchnutie U. D., vyšetrovateľky MV SR. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, preto súd nepovažoval za potrebné k postupu PZ vylúchnuť ani I. S. T., W.D. F. a obhajcov obžalovaného F., S.. X. K.. Čo sa týka návrhu na výsluch svedkov S. J., W. J. O. S. J. mladšieho, ktorí boli pomocníci obžalovaného a ich zamestnanci a hoci to bol práve obžalovaný, ktorý mal podľa vlastného vyjadrenia s osobou Vencu spolupracovať, tento iné údaje súdu o uvedenej osobe, ako tie, ku ktorým mali byť ním navrhnutí svedkovia vypočutí neuviedol, súd výsluch týchto svedkov nepovažoval za podstatný. Taktiež súd nepovažoval za podstatný dôkaz vylúchnuť strážnika hotela Incheba Bratislava na parkovisku a zabezpečiť z hotela Incheba Bratislava zoznam hostí a kamerový záznam z parkoviska, ako aj kamerový záznam z recepcie ku skutočnostiam z mesiaca november 2016, teda asi zo dňa 15.11.2016, keď vzhľadom na odstup času sa sám obžalovaný na podrobnosti tohto obdobia nepamätal, nevedel ani presne uviesť na akom vozidle tam mala byť osoba Vencu, keď osoba strážnika pracujúca na takomto frekventovanom mieste by sa už vzhľadom na odstup času ani k týmto skutočnostiam nevedela vyjadriť. Nakoľko vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že spoločnosť BOTY R PETR, spol. s r. o., Rostislavova 23, 140 00 Praha zanikla už dňa 21.06.2005, nevyhovelo návrhu o výsluch svedka Romana Petra. Čo sa týka výsluchu svedka Mgr. K. C. tento bol pred súdom vykonaný, svedok vo veci vypovedal, súd nepovažoval za dôvodné nariadenie znaleckého dokazovania znalcom z odvetvia psychológie a psychiatrie na svedka C. a nepovažoval za podstatné ani vypracovanie znaleckého posudku alebo odborného vyjadrenia k faktúre č. 2016007, či zabezpečenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave 4-tého senátu sudca JUDr. J. z roku 2015 vo veci obžalovaného K. D., keď toto rozhodnutie nesúvisí s prejednávanou vecou, pričom súd v predmetnej veci nie je viazaný týmto rozhodnutím, ani zabezpečenie výročnej správy Eurojustu z roku 2003, či zabezpečenie z MS SR žiadosti o právnu pomoc doručenej z Rakúska vo veci krádeže topánok SCHUTZE-SCHUHE. Za dôvodné podľa názoru súdu nemožno považovať ani preverenie hlasu obžalovaného na nahrávke, ktorá je k dispozícii a súd o nej nemal pochybnosť. Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd odmietol vykonať aj dôkaz - preveriť spoločníka svedka K.. C., ktorý ani nebol žiadnym spôsobom súdu identifikovaný a s ktorým mal svedok K.. C. telefonovať dňa 03.12.2016, vyžiadať z O2 faktúry vystavené na K. W. za začiatok roka 2016 s presným výpisom hovorov, nakoľko toto obdobie nesúvisí s prejednávanou vecou, preveriť zo spoločnosti prevádzajúcej seznam.cz za účelom uvedenia osoby, ktorá komunikuje a používa e-mail pavel@seznam.cz <mailto:pavel@seznam.cz>, keď je zrejmé, že tento e-mail bol na profil nick-u obžalovaného O. zaslaný až v čase zastavenia obžalovaného colníkmi Colného úradu Banská Bystrica, pričom z prepisov telefonických hovorov a SMS správ účastníckej stanice +421 940 514 614 používanej obžalovaným zo dňa 07.12.2016 vyplýva, že obžalovaný telefonicky za účelom zabezpečenia faktúry o pôvode prevázaného tovaru kontaktoval viaceré osoby, ako aj výsluch osoby J. J.?, i keď sa o to súd pokúsil, pretože i bez týchto dôkazov mal súd dôkaznú situáciu za dostatočne objasnenú. K návrhom obžalovaného na vyšetrovanie na polygrafe (tzv. detektore lži) súd uvádza, že výsledky takéhoto vyšetrovania obžalovaného alebo svedkov nemožno v trestnom konaní použiť ako dôkaz, pretože podstatou takéhoto vyšetrovania je ich výsluch ku skutočnostiam, ktoré sa týkajú trestného činu. V trestnom konaní možno ako dôkaz použiť len tie poznatky, ktoré boli poskytnuté výpoveďami v súlade s ustanovením Tr. poriadku, čo v prípade vyšetrovania na tzv. detektore lži splnené nie je.

Súd po vyhodnotení všetkých dôkazov právne kvalifikoval konanie obžalovaného v bode 1/ až 3/ rozsudku ako pokračujúci zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zákona spáchaného v bode 2/ rozsudku v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko je nesporné, že obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba narušil záujem spoločnosti na ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti, majúci vedomosť, že obuv pochádzajúca z trestnej činnosti, v úmysle zatajiť jej existenciu a jej pôvod, za účelom zmarenia ich

zaistenia na účely trestného konania previedol na iného, uschoval a ukrýval a takým činom získal pre seba a keď na spáchaní tejto trestnej činnosti sa podľa výsledkov vykonaného dokazovania podieľalo viacero páchatel'ov, aj pre iného väčší prospech, pričom v bode 2/ rozsudku k dokonaniu činu nedošlo. V súvislosti s posudzovaním subjektívnej stránky uvedeného trestného činu je potrebné tiež uviesť, že páchatel' nemusí mať vedomosť o konkrétnej trestnej činnosti, z ktorej vec pochádza (napr. že táto bola odcudzená 29.11.2016 v Rakúsku). Stačí, že sú mu známe skutočnosti, z ktorých hoc aj vo forme uzrozumenia možno tento záver o pôvode z trestnej činnosti vyvodiť. Rovnako nie je možné súhlasiť s názorom vysloveným obhajobou, že trestné stíhanie obžalovaného (v Rakúsku) pre krádež je prekážkou jeho trestného postihu v tejto veci, keďže predmetom útoku sú tie isté veci (obuv). Neadekvátne je aj odvolávanie sa na judikatúru týkajúcu sa trestného činu podielníctva. Aj v prípade, že by obžalovaný bol skutočne páchatel'om krádeže tejto obuvi, tento skutok bol dokonaný jeho zmocnením sa. Konanie spočívajúce v zakrytí jeho pôvodu v trestnom čine sledujúce vyvolanie zdania legálnosti nadobudnutia, je iným samostatným skutkom, iným konaním, aj keď ide o ten istý predmet útoku. Táto situácia nie je zrovnateľná s trestným činom podielníctva, lebo tento predpokladá, že vec už odcudzenú bez predchádzajúcej dohody s páchatel'om prevedie obvinený na seba.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Jednotlivé skutky rozsudku sú dielčím skutkom jedného pokračujúceho trestného činu. Podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona, sa trestnosť všetkých čiastkových útokov posudzuje ako jeden trestný čin ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin, to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Konanie obžalovaného k tomuto skutku je dané priamym úmyslom (dolus directus) podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom.

Vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by obžalovaného zbavovali trestnej zodpovednosti za spáchané skutky v zmysle ustanovení § 22 a nasledujúcich Tr. zákona, alebo ktoré by zabraňovali jeho trestnému stíhaniu v zmysle ustanovenia § 9 Tr. poriadku. Súdom neboli zistené okolnosti pre postup podľa § 290 ods. 1 Tr. poriadku, ani dôvod na postup podľa § 529 Tr. poriadku, či iný procesný postup v zmysle písomných podaní obžalovaného, preto vo veci rozhodol po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní rozsudkom.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd z odpisu z registra trestov zistil, že obžalovaný má sklony k páchaniu trestnej činnosti. Priestupkovo postihnutý bol od 08.04.2015 celkovo 14 krát, pre priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pričom vo väčšine prípadov sa jednalo o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Podľa správy z miesta bydliska Mesta Lučenec obžalovaný nie je bližšie hodnotený, je slobodný, má syna O. K., R.. XX.XX.XXXX, nebol riešený v priestupkovom konaní na oddelení vnútornej správy, nie je platiteľom dane z nehnuteľností za nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. Lučenec/Opatová. Podľa správ ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica jeho správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, má evidovaný negatívny poznatok - nedodržiaval pokyny personálu a zásady slušného správania počas zdravotného vyšetrenia, disciplinárne odmenený ani potrestaný od 11.02.2017 do 28.04.2017 nebol, bolo proti nemu vedené disciplinárne konanie za porušenie povinností vyplývajúcich z ústavného poriadku. Nebol zaradený do pracovného procesu.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona (účinného od 01.01.2006), pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery, ako aj možnosti jeho nápravy a aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca a ani žiadna v jeho neprospech svedčiacia priťažujúca okolnosť, nakoľko v prípade odsúdení slovenskými súdmi, ktoré mu boli zahladené, hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený a na odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie podľa § 7b ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20171108>> Tr. zákona sa podľa ustanovenia § 438e Tr. zákona neprihliada, ak nadobudlo právoplatnosť pred 01.01.2013, pričom pre existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona musí byť žalovaný skutok spáchaný po právoplatnosti predchádzajúceho odsúdenia. Aj posledné

odsúdenie Okresným súdom Rimavská Sobota sp. zn. 2T/179/2014 nadobudlo právoplatnosť až dňom 14.06.2017, teda po spáchaní žalovaných skutkov.

Na okolnosť, ktorá je dôvodom na zvýšenie trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona - spáchanie dvoch alebo viacerých úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, nemožno zároveň prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona - spáchanie viacerých trestných činov. Ak je obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zákona, t.j. v prípade aplikácie asperačnej zásady, nemožno okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, hodnotiť zároveň ako priťažujúcu v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zákona, pretože by tak došlo k dvojitému pričítaniu tej istej okolnosti a duplicitnému zvýšeniu trestnej sadzby trestu odňatia slobody.

V prípade ukladania súhrnného trestu, tento trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, Okresným súdom Rimavská Sobota sp. zn. 2T/179/2014, ktorým mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 5 rokov. Súd preto podľa § 233 ods. 2 Tr. zákona (za trestný čin najprísnejšie trestný - trestná sadzba 3 roky až 8 rokov) s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen Rimavská Sobota sp. zn. 2T/179/2014, pričom v ostatných zostáva tento rozsudku nedotknutý.

Zároveň súd obžalovanému ukladal podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona aj trest prepadnutia veci použitej na spáchanie trestného činu, a to 1 ks notebook Lenovo model 80 GO, Lenovo G50-30, keď prvotnou analýzou dát bolo zistené, že na tomto notebooku boli cez webportal SuperFaktura.at vyhovené aj fiktívne faktúry, pričom podľa prvotného vyjadrenia obžalovaného tento notebook je jeho, darovala mu ho K. W. a až následne uviedol, tento mal byť v čase zaistenia spoločným majetkom jeho a pani W.Á., keď takýto pojem občiansky zákonník nepozná. Vlastníkom prepadnutej veci sa podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona stáva štát. Čo sa týka ostatných doličných vecí, keď tieto sú vecami bezcennými alebo vecami nepatrnej hodnoty, o týchto bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku.

Trest prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 2 Tr. zákona súd obžalovanému neukladal, nakoľko nemal vykonaným dokazovaním preukázané, že páchatel' nadobudol majetok aspoň v značnom rozsahu trestnou činnosťou alebo z príjmov pochádzajúcich z trestnej činnosti.

Súd má za to, že takto uložený trest postihuje osobu páchatel'a, nemá vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a zároveň zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu, aby v budúcnosti viedol riadny život a že zároveň aj vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona).

Trestnosť činu súd posudzoval a trest ukladal podľa zákona účinného v čase jeho spáchania v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 Tr. zákona.

S poukazom na takto zistený skutkový stav, riadiac sa pritom hore citovanými právnymi úvahami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku.)

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.